

Официален вестник на Европейския съюз

C 142

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61
23 април 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 142/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз	1
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 142/02	Дело C-64/16: Решение на Съда (голям състав) от 27 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Associação Sindical dos Juizes Portugueses/Tribunal de Contas (Преюдициално запитване — Член 19, параграф 1 ДЕС — Способи за защита — Ефективна съдебна защита — Независимост на съдебната власт — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Намаляване на възнаграденията на лицата на национална публична длъжност — Мерки за бюджетни ограничения)	2
2018/C 142/03	Дело C-266/16: Решение на Съда (голям състав) от 27 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединено кралство) — The Queen, по искане на: Western Sahara Campaign UK/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (Преюдициално запитване — Споразумение за партньорство в областта на рибарството между Европейската общност и Кралство Мароко — Протокол за определяне на възможностите за риболов, предвидени в това споразумение — Актове за сключване на споразумението и протокола — Регламенти за разпределяне между държавите членки на възможностите за риболов, определени в протокола — Съдебна компетентност — Тълкуване — Валидност от гледна точка на член 3, параграф 5 ДЕС и на международното право — Прилагане на посоченото споразумение и посочения протокол към територията на Западна Сахара и прилежащите ѝ води)	3

2018/C 142/04	Дело C-297/16: Решение на Съда (трети състав) от 1 март 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)/Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (Преюдициално запитване — Директива 2006/123/ЕО — Услуги на вътрешния пазар — Национална правна уредба, според която само ветеринарните лекари имат право да продават на дребно и да използват биологични и антипаразитни продукти, както и ветеринарни лекарствени продукти — Свобода на установяване — Изискване капиталът на структурите, които продават на дребно ветеринарни лекарствени продукти, да се притежава изключително от ветеринарни лекари — Закрила на общественото здраве — Пропорционалност)	4
2018/C 142/05	Дело C-301/16 P: Решение на Съда (втори състав) от 28 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Обжалване — Търговска политика — Дъмпинг — Внос на слънцезащитно стъкло с произход от Китай — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 2, параграф 7, букви б) и в) — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Понятие за „значително нарушение, пренесено от предишната система на непазарна икономика“ по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), трето тире — Данъчни облекчения)	4
2018/C 142/06	Дело C-307/16: Решение на Съда (пети състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Stanisław Pieńkowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie (Преюдициално запитване — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Член 131 — Членове 146, параграф 1, буква б) — Член 147 — Освобождавания при износ — Член 273 — Правна уредба на държава членка, която поставя като условие за освобождаване реализирането на определен минимален оборот или сключването на договор с оператор, оправомощен да възстановява ДДС на пътниците)	5
2018/C 142/07	Дело C-387/16: Решение на Съда (четвърти състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiosios administracinės teisės — Литва) — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/Nidera BV (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Член 183 — Възстановяване на надвзетия ДДС — Възстановяване след срока — Размер на лихвите за забава, които се дължат съгласно националното право — Намаляване на размера на тези лихви поради независещи от данъчнозадълженото лице причини — Допустимост — Данъчен неутралитет — Правна сигурност)	6
2018/C 142/08	Съединени дела C-412/16 P и C-413/16 P: Решение на Съда (десети състав) от 1 март 2018 г. — Ice Mountain Ibiza, SL/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (Обжалване — Марка на Общността — Заявка за регистрация на фигуративни марки „ocean beach club ibiza“ и „ocean ibiza“ — По-ранни национални фигуративни марки „OC ocean club“ и „OC ocean club Ibiza“ — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 1, буква б) — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване)	6
2018/C 142/09	Дело C-418/16 P: Решение на Съда (първи състав) от 28 февруари 2018 г. — mobile.de GmbH, по-рано mobile.international GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), „Резон“ ООД (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 15, параграф 1 — Член 57, параграфи 2 и 3 — Член 64 — Член 76, параграф 2 — Регламент (ЕО) № 2868/95 — Правило 22, параграф 2 — Правило 40, параграф 6 — Производство за обявяване на недействителност — Искания за обявяване на недействителност, основани на по-ранна национална марка — Реално използване на по-ранната марка — Доказване — Отхвърляне на исканията — Вземане предвид на нови доказателства от апелативния състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) — Отмяна на решенията на апелативния състав на EUIPO — Връщане за ново разглеждане — Последици)	7
2018/C 142/10	Дело C-518/16: Решение на Съда (първи състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Софийски градски съд — България) — „ЗПТ“ АД/Народно събрание на Република България, Върховен административен съд, Национална агенция за приходите (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Регламент (ЕО) № 1998/2006 — Член 35 ДФЕС — Помощ de minimis под формата на данъчно облекчение — Национално законодателство, съгласно което данъчното облекчение не се предоставя по отношение на инвестирането в производството на продукция за износ)	7

2018/C 142/11	Съединени дела C-523/16 и C-536/16: Решение на Съда (осми състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — MA.T.I. SUD SpA/Centostazioni SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA/Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16) (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Член 51 — Отстраняване на нередовности в офертите — Директива 2004/17/ЕО — Поясняване на офертите — Национално законодателство, което въвежда имуществена санкция като условие за отстраняване от оферентите на нередовности в документацията, която следва да представят — Принципи относно възлагането на обществени поръчки — Принцип на равно третиране — Принцип на пропорционалност)	8
2018/C 142/12	Дело C-558/16: Решение на Съда (втори състав) от 1 март 2018 г. (преюдициално запитване от Kammergericht Berlin — Германия) — производство, образувано по искане на Doris Margret Lisette Mahnkopf (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕС) № 650/2012 — Наследства и европейско удостоверение за наследство — Приложно поле — Възможност за отбелязване на дела на преживелия съпруг в европейското удостоверение за наследство)	9
2018/C 142/13	Дело C-577/16: Решение на Съда (първи състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Приложно поле — Член 2, параграф 1 — Приложение I — Дейности, включени в схемата за търговия с квоти за емисии — Производство на полимери — Използване на топлинна енергия, доставяна от трета инсталация — Искане за безплатно разпределяне на квоти за емисии — Период 2013—2020 г.)	9
2018/C 142/14	Дело C-672/16: Решение на Съда (седми състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) — Португалия) — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Директива за ДДС — Освобождаване на сделки по отдаване под наем или аренда на недвижими имоти — Право на избор на данъчно облагане в полза на данъчнозадължените лица — Въвеждане от държавите членки — Приспадане на данъка, платен за получени доставки — Използване за облагаеми сделки на данъчнозадължено лице — Корекция на първоначално извършеното приспадане — Недопустимост)	10
2018/C 142/15	Дело C-3/17: Решение на Съда (шести състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Sporting Odds Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása (Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги — Член 56 ДФЕС — Член 4, параграф 3 ДЕС — Харта на основните права на Европейския съюз — Ограничения — Хазартни игри — Национална правна уредба — Организиране на някои видове хазартни игри от държавата — Изключителни права — Концесионен режим за други видове игри — Изискване за лиценз — Административна санкция)	11
2018/C 142/16	Дело C-9/17: Решение на Съда (трети състав) от 1 март 2018 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — производство, образувано по жалбата на Maria Tirkkonen (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Процедура за възлагане на обществена поръчка за консултантски услуги в областта на селското стопанство — Наличие или липса на обществена поръчка — Система за получаване на услуги, съгласно която всеки отговарящ на предварително определените условия икономически оператор се допуска като доставчик — Система, която впоследствие не е отворена за други икономически оператори)	12
2018/C 142/17	Дело C-46/17: Решение на Съда (шести състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Bremen — Германия) — Hubertus John/Freie Hansestadt Bremen (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) — Последователни срочни трудови договори — Клауза 5, точка 1 — Мерки за предотвратяване на злоупотребата със срочни трудови договори — Директива 2000/78/ЕО — Член 6, параграф 1 — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Национална правна уредба, която допуска да се отложи прекратяването на трудовия договор, обвързано с навършването на общата пенсионна възраст, само защото работникът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст)	13

2018/C 142/18	Дело C-76/17: Решение на Съда (четвърти състав) от 1 март 2018 г. (преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție — Румъния) — SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu/Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice (Преюдициално запитване — Такса с равностоеен на мито ефект — Член 30 ДФЕС — Вътрешно данъчно облагане — Член 110 ДФЕС — Такса, прилагана по отношение на петролните продукти за износ — Непрехвърляне на таксата на потребителя — Тежест на таксата, която се понася от данъчнозадълженото лице — Възстановяване на сумите, платени от данъчнозадълженото лице)	13
2018/C 142/19	Дело C-117/17: Решение на Съда (шести състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Италия) — Comune di Castellbellino/Regione Marche и др. (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2011/92/ЕС — Член 4, параграфи 2 и 3 и приложения I—III — Оценка на въздействието върху околната среда — Разрешение за извършване на дейности в инсталация за производство на електрическа енергия от биогаз без предварителна проверка на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда — Отмяна — Последващо отстраняване на нередовността на разрешението въз основа на нови разпоредби от националното право без предварителна проверка на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда)	14
2018/C 142/20	Дело C-289/17: Решение на Съда (седми състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Tartu Maakohus — Естония) — Collect Inkasso OÜ и др./Rain Aint и др. (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси — Регламент (ЕО) № 805/2004 — Европейско изпълнително основание при безспорни вземания — Изисквания към удостоверяването — Минимални изисквания за процедурите относно безспорни вземания — Права на длъжника — Непосочване на адреса на институцията, пред която може да се оспори вземането или да се подаде жалба срещу решението)	15
2018/C 142/21	Дело C-119/17: Определение на Съда (седми състав) от 22 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Sibiu — Румъния) — Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean/SC OTP BAAK Nyrt., представлявана от OTP BANK SA, представлявана от клона в Сибиу, SC OTP BAAK Nyrt., представлявана от OTP BANK SA (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 3, параграф 1, член 4, параграфи 1 и 2, и член 5 — Претенцията за неравноправния характер на клаузите на договорите — Договор за кредит, сключен в чуждестранна валута — Курсов риск изцяло в тежест на потребителя — Значителна неравнопоставеност между правата и задълженията на страните, произтичащи от договора — основен предмет на договора за кредит)	16
2018/C 142/22	Дело C-126/17: Определение на Съда (седми състав) от 22 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — ERSTE Bank Hungary Zrt/Orsolya Czák (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 4, параграф 2, член 5 и член 6, параграф 1 — Клаузи, определящи основния предмет на договора — Договор за кредит, изразен в чуждестранна валута — Обхват на понятието „изразени на ясен и разбираем език“ — Пълна или частична недействителност на договора)	17
2018/C 142/23	Съединени дела C-142/17 и C-143/17: Определение на Съда (десети състав) от 7 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Manuela Maturi и др./Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma/Manuela Maturi и др. (C-142/17), Catia Passeri/Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17) (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Социална политика — Равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Директива 2006/54/ЕО — Национална правна уредба, която предвижда временна възможност за работниците в сферата на спектаклите, навършили пенсионна възраст, да продължат да работят до предвидената по-рано възраст за придобиване на право на пенсия, определена на 47 години за жените и 52 години за мъжете)	18
2018/C 142/24	Дело C-233/17 P: Определение на Съда (седми състав) от 22 февруари 2018 г. — GX/Европейска комисия (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник — Публична служба — Конкурс на общо основание EPSO/AD/248/13 — Решение жалбоподателят да не бъде включен в списъка с резерви)	18

2018/C 142/25	Дело C-336/17 P: Определение на Съда (осми състав) от 8 февруари 2018 г. — НВ и др./Европейска комисия (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Институционално право — Европейска гражданска инициатива „Ethics for Animals and Kids“ — Закрила на бездомните животни — Психологически последици за възрастните и децата — Отказ да се регистрира инициативата поради явна липса на компетентност на Комисията в тази област — Регламент (ЕС) № 211/2011 — Член 4, параграф 2, буква б) — Член 4, параграф 3)	19
2018/C 142/26	Дело C-529/17 P: Жалба, подадена на 5 септември 2017 г. от Isabel Martín Osete срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 29 юни 2017 г. по дело T-427/16 — Martín Osete/EUIPO	19
2018/C 142/27	Дело C-693/17 P: Жалба, подадена на 10 декември 2017 г. от BMB sp. z o.o. срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 3 октомври 2017 г. по дело T-695/15 — BMB sp. z o.o./EUIPO	20
2018/C 142/28	Дело C-701/17 P: Жалба, подадена на 24 октомври 2017 г. от Васил Монеv Вълков срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 27 септември 2017 г. по дело T-558/17, Вълков/Европейски съд по правата на човека, Върховен съд на Република България	21
2018/C 142/29	Дело C-7/18: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 3 януари 2018 г. — Modesto Jardón Lama/Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social	21
2018/C 142/30	Дело C-10/18 P: Жалба, подадена на 5 януари 2018 г. от Marine Harvest ASA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 26 октомври 2017 г. по дело T-704/14, Marine Harvest ASA/Европейска комисия	22
2018/C 142/31	Дело C-13/18: Преюдициално запитване от Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 8 януари 2018 г. — Sole-Mizo Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2018/C 142/32	Дело C-29/18: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 17 януари 2018 г. — Cobra Servicios Auxiliares, S.A./FOGASA, José David Sánchez Iglesias e Incatema, S.L.	24
2018/C 142/33	Дело C-30/18: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 17 януари 2018 г. — Cobra Servicios Auxiliares, S.A./José Ramón Fiuza Asorey и Incatema, S.L.	25
2018/C 142/34	Дело C-38/18: Преюдициално запитване от Tribunale di Bari (Италия), постъпило на 19 януари 2018 г. — Наказателно производство срещу Massimo Gambino и Shpetim Hyka	25
2018/C 142/35	Дело C-39/18 P: Жалба, подадена на 22 януари 2018 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 10 ноември 2017 г. по дело T-180/15, Icar plc и др./Европейска комисия	26
2018/C 142/36	Дело C-41/18: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Италия), постъпило на 22 януари 2018 г. — Meca Srl/Comune di Napoli	27
2018/C 142/37	Дело C-44/18: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 24 януари 2018 г. — Cobra Servicios Auxiliares S.A./FOGASA, Jesús Valiño López e Incatema, S.L.	27
2018/C 142/38	Дело C-46/18: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 25 януари 2018 г. — Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl и др./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	28

2018/C 142/39	Дело C-47/18: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Wien (Австрия), постъпило на 26 януари 2018 г. — Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad/Stephan Riel, в качеството на синдик на Alpine Bau GmbH, дружество в производство по несъстоятелност	29
2018/C 142/40	Дело C-53/18: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 29 януари 2018 г. — Antonio Pasquale Mastromartino/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	30
2018/C 142/41	Дело C-54/18: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Италия), постъпило на 29 януари 2018 г. — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus/Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo	31
2018/C 142/42	Дело C-60/18: Преюдициално запитване от Tallinna Ringkonnakohtus (Естония), постъпило на 31 януари 2018 г. — AS Tallinna Vesi/Keskkonnaamet	32
2018/C 142/43	Дело C-74/18: Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 5 февруари 2018 г. — A Ltd	32
2018/C 142/44	Дело C-89/18: Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 8 февруари 2018 г. — A/Udlændinge- og Integrationsministeriet	33
2018/C 142/45	Дело C-91/18: Иск, предявен на 8 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Република Гърция	34
2018/C 142/46	Дело C-102/18: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Köln (Германия), постъпило на 13 февруари 2018 г. — Klaus Manuel Maria Brisch	35
2018/C 142/47	Дело C-116/18: Иск, предявен на 14 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Румъния	36
2018/C 142/48	Дело C-131/18: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 19 февруари 2018 г. — Vanessa Gambietz/Erika Ziegler	36
2018/C 142/49	Дело C-144/18 P: Жалба, подадена на 23 февруари 2018 г. от River Kwai International Food Industry Co. Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 14 декември 2017 г. по дело T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD)/Съвет на Европейския съюз	37

Общ съд

2018/C 142/50	Дела T-45/13 RENV и T-587/15: Решение на Общия съд от 8 март 2018 г. — Rose Vision/Комисия (Клауза за подсъдност — Седма рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007 — 2013) — Споразумения за предоставяне на безвъзмездна помощ за проектите FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM и SFERA — Срок за предоставяне на изготвения при финансовия одит окончателен доклад — Финансови одити, установяващи нередности при изпълненията на проектите — Преустановяване на плащанията — Поверителност на финансовите одити — Допустимост на декларираните разходи — Извъндоговорна отговорност — Възстановяване на платените суми — Вреди, причинени от вписването в системата за ранно предупреждение)	39
2018/C 142/51	Дело T-292/15: Решение на Общия съд от 28 февруари 2018 г. — Vakakis kai Synergates/Комисия (Извъндоговорна отговорност — Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Допустимост — Злоупотреба с процесуални права — Конфликт на интереси — Задължение за полагане на дължима грижа — Загуба на възможност)	40
2018/C 142/52	Дело T-316/15: Решение на Общия съд от 1 март 2018 г. — Полша/Комисия (ЕФРР — Отказ да се отпусне финансов принос за голям проект — Член 40, първа алинея, буква ж) от Регламент (ЕО) № 1083/2006 — Обосновка на публичния принос — Член 41, параграф 2 от Регламент № 1083/2006 — Превияшаване на срока)	41

2018/C 142/53	Дело T-402/15: Решение на Общия съд от 1 март 2018 г. — Полша/Комисия (ЕФРР — Отказ да се потвърди финансов принос за голям проект — Член 41, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 — Оценка на приноса на голям проект за постигане на целите на оперативната програма — Член 41, параграф 2 от Регламент № 1083/2006 — Превышаване на срока)	41
2018/C 142/54	Дело T-85/16: Решение на Общия съд от 1 март 2018 г. — Shoe Branding Europe/EUIPO — adidas (Две успоредни ивици върху обувка) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, състояща се от две успоредни ивици върху обувка — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща три успоредни ивици върху обувка — Относително основание за отказ — Увреждане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001])	42
2018/C 142/55	Дело T-140/16: Решение на Общия съд от 7 март 2018 г. — Le Pen/Парламент (Правна уредба, свързана с разностите и надбавките на членовете на Европейския парламент — Надбавка за парламентарни сътрудници — Връщане на недължимо платени суми — Правомощие на генералния секретар — Тежест на доказване — Задължение за мотивиране — Злоупотреба с власт — Фактическа грешка — Равно третиране)	42
2018/C 142/56	Дело T-438/16: Решение на Общия съд от 1 март 2018 г. — Altunis/EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка CIPRIANI — По-ранна словна марка на Европейския съюз HOTEL CIPRIANI — Реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [нов член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на стоките и услугите — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 (нов член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001))	43
2018/C 142/57	Дело T-462/16: Решение на Общия съд от 9 март 2018 г. — Португалия/Комисия (ЕФГЗ — Разходи, изключени от финансиране — Помощи, свързани с площ — Разходи, направени от Португалия — Оправдани правни очаквания — Член 41, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 31, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 — Пропорционалност)	44
2018/C 142/58	Дело T-624/16: Решение на Общия съд от 7 март 2018 г. — Gollnisch/Парламент (Правна уредба, свързана с разностите и надбавките на членовете на Европейския парламент — Надбавка за парламентарни сътрудници — Връщане на недължимо платени суми — Правомощие на генералния секретар — Electa una via — Право на защита — Тежест на доказване — Задължение за мотивиране — Оправдани правни очаквания — Политически права — Равно третиране — Злоупотреба с власт — Независимост на депутатите — Фактическа грешка — Пропорционалност)	44
2018/C 142/59	Дело T-629/16: Решение на Общия съд от 1 март 2018 г. — Shoe Branding Europe/EUIPO — adidas (Две успоредни ивици върху обувка) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, състояща се от две паралелни ивици върху обувка — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща три паралелни ивици върху обувка — Относително основание за отказ — Увреждане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	45
2018/C 142/60	Дело T-665/16: Решение на Общия съд от 8 март 2018 г. — Cinkciarz.pl/EUIPO (€\$) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „€\$“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001) — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001)	46
2018/C 142/61	Дело T-764/16: Решение на Общия съд от 28 февруари 2018 г. — Paulini/ЕЦБ (Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Възнаграждение — Годишно изменение на заплатите и премиите — Законосъобразност на Насоките — Метод за изчисляване — Вземане предвид на отпуските по болест — Вземане предвид на дейността на представител на персонала — Принцип за недопускане на дискриминация) .	46

2018/C 142/62	Дело T-843/16: Решение на Общия съд от 28 февруари 2018 г. — dm-drogerie markt/EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Foto Paradies“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	47
2018/C 142/63	Дело T-855/16: Решение на Общия съд от 7 март 2018 г. — Fertisac/ECHA (REACH — Такса, дължима за регистрацията на вещество — Намаление за МСП — Проверка на ЕСНА по декларацията относно размера на предприятието — Решение за налагане на административна такса — Препоръка 2003/361/ЕО — Превияшаване на финансовите тавани — Понятието „свързано предприятие“)	48
2018/C 142/64	Дело T-6/17: Решение на Общия съд от 7 март 2018 г. — Equivalenza Manufactory/EUIPO — ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BLACK LABEL BY EQUIVALENZA“ — По-ранна международна фигуративна марка „LABELL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Прилика на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	48
2018/C 142/65	Дело T-103/17: Решение на Общия съд от 9 март 2018 г. — Recordati Orphan Drugs/EUIPO — Laboratorios Normon (NORMOSANG) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „NORMOSANG“ — По-ранна национална словна марка „NORMON“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Правило 19, параграф 2, буква а), подточка ii) и правило 20, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95 (понастоящем член 7, параграф 2, буква а), подточка ii) и член 8, параграфи 1 и 7 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430)	49
2018/C 142/66	Дело T-159/17: Решение на Общия съд от 8 март 2018 г. — Claro Sol Cleaning/EUIPO — Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Claro Sol Facility Services desde 1972“ — По-ранна национална фигуративна марка „SOL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	50
2018/C 142/67	Дело T-230/17: Решение на Общия съд от 7 март 2018 г. — Rstudio/EUIPO — Embarcadero Technologies (RSTUDIO) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „RSTUDIO“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „ER/STUDIO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 47, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001)	50
2018/C 142/68	Дело T-35/18: Жалба, подадена на 19 януари 2018 г. — La Marchesiana/EUIPO — Marchesi Angelo (MARCHESI)	51
2018/C 142/69	Дело T-41/18: Жалба, подадена на 24 януари 2018 г. — Autoridad Portuaria de Vigo/Комисия . . .	52
2018/C 142/70	Дело T-64/18: Жалба, подадена на 6 февруари 2018 г. — Alfamicro/Комисия	52
2018/C 142/71	Дело T-81/18: Жалба, подадена на 9 февруари 2018 г. — Barata/Парламент	53
2018/C 142/72	Дело T-93/18: Жалба, подадена на 19 февруари 2018 г. — International Skating Union/Комисия . .	55
2018/C 142/73	Дело T-95/18: Иск, предявен на/Жалба, подадена на 12 февруари 2018 г. — Gollnisch/Парламент . .	55
2018/C 142/74	Дело T-104/18: Жалба, подадена на 22 февруари 2018 г. — Fundación Tecnalia Research & Innovation/REA	57

2018/C 142/75	Дело T-106/18: Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Laverana/EUIPO — Agroecopark (VERA GREEN)	58
2018/C 142/76	Дело T-117/18: Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)	58
2018/C 142/77	Дело T-118/18: Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (300 PANORAMICZNYCH)	59
2018/C 142/78	Дело T-119/18: Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)	60
2018/C 142/79	Дело T-120/18: Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)	61
2018/C 142/80	Дело T-121/18: Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)	62
2018/C 142/81	Дело T-122/18: Жалба, подадена на 27 февруари 2018 г. — Lidl Stiftung/EUIPO — Shimano Europe (PRO)	63
2018/C 142/82	Дело T-123/18: Жалба, подадена на 27 февруари 2018 г. — Bayer Intellectual Property/EUIPO (Изображение на сърце)	64
2018/C 142/83	Дело T-126/18: Жалба, подадена на 27 февруари 2018 г. — Van Haren Schoenen/Комисия	65
2018/C 142/84	Дело T-127/18: Жалба, подадена на 28 февруари 2018 г. — Cortina и FLA Europe/Комисия	66
2018/C 142/85	Дело T-133/18: Жалба, подадена на 22 февруари 2018 г. — IQ Group Holdings Berhad/EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs)	66
2018/C 142/86	Дело T-134/18: Жалба, подадена на 1 март 2018 г. — Monster Energy/EUIPO — Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)	67
2018/C 142/87	Дело T-139/18: Жалба, подадена на 21 февруари 2018 г. — Avio/Комисия	68
2018/C 142/88	Дело T-157/18: Жалба, подадена на 28 февруари 2018 г. — Caprice Schuhproduktion/Комисия	69

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 142/01)

Последна публикация

ОВ С 134, 16.4.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 123, 9.4.2018 г.

ОВ С 112, 26.3.2018 г.

ОВ С 104, 19.3.2018 г.

ОВ С 94, 12.3.2018 г.

ОВ С 83, 5.3.2018 г.

ОВ С 72, 26.2.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 27 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Associação Sindical dos Juizes Portugueses/Tribunal de Contas

(Дело C-64/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 19, параграф 1 ДЕС — Способи за защита — Ефективна съдебна защита — Независимост на съдебната власт — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Напалвяване на възнагражденията на лицата на национална публична длъжност — Мерки за бюджетни ограничения)

(2018/C 142/02)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Associação Sindical dos Juizes Portugueses

Отговорник: Tribunal de Contas

Диспозитив

Член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че принципът за независимост на съдебната власт допуска спрямо членовете на Tribunal de Contas (Сметна палата, Португалия) да се прилагат общи мерки за напалвяване на заплатите като разглежданите в главното производство, свързани с коригиращи прекомерния бюджетен дефицит ограничения и с програма на Европейския съюз за финансово подпомагане.

⁽¹⁾ ОВ C 156, 2.5.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 27 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединено кралство) — The Queen, по искане на: Western Sahara Campaign UK/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Дело C-266/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Споразумение за партньорство в областта на рибарството между Европейската общност и Кралство Мароко — Протокол за определяне на възможностите за риболов, предвидени в това споразумение — Актове за сключване на споразумението и протокола — Регламенти за разпределяне между държавите членки на възможностите за риболов, определени в протокола — Съдебна компетентност — Тълкуване — Валидност от гледна точка на член 3, параграф 5 ДЕС и на международното право — Прилагане на посоченото споразумение и посочения протокол към територията на Западна Сахара и прилежащите ѝ води)

(2018/C 142/03)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Queen, по искане на: Western Sahara Campaign UK

Ответници: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

в присъствието на: Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader)

Диспозитив

Тъй като нито Споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейската общност и Кралство Мароко, нито Протоколът между Европейския съюз и Кралство Мароко за определяне на възможностите за риболов и финансовото участие, предвидени в Споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейския съюз и Кралство Мароко не се прилагат за прилежащите към територията на Западна Сахара води, при разглеждането на първия преюдициален въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които да могат да засегнат валидността на Регламент (ЕО) № 764/2006 на Съвета от 22 май 2006 година относно сключването на това споразумение, на Решение 2013/785/ЕС на Съвета от 16 декември 2013 година относно сключването на този протокол и на Регламент (ЕС) № 1270/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 година относно разпределянето на възможностите за риболов в съответствие с посочения протокол, от гледна точка на член 3, параграф 5 ДЕС.

⁽¹⁾ ОВ C 260, 18.7.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 1 март 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)/Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

(Дело C-297/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2006/123/ЕО — Услуги на вътрешния пазар — Национална правна уредба, според която само ветеринарните лекари имат право да продават на дребно и да използват биологични и антипаразитни продукти, както и ветеринарни лекарствени продукти — Свобода на установяване — Изискване капиталът на структурите, които продават на дребно ветеринарни лекарствени продукти, да се притежава изключително от ветеринарни лекари — Закрила на общественото здраве — Пропорционалност)

(2018/C 142/04)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)

Ответник: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Диспозитив

- 1) Член 15 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предоставя на ветеринарните лекари изключително право за продажба на дребно и използване на биологични продукти, антипаразитни продукти за специална употреба и ветеринарни лекарствени продукти.
- 2) Член 15 от Директива 2006/123 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която изисква дружественият капитал на структурите, които продават на дребно ветеринарни лекарствени продукти, да се притежава изключително от един или повече ветеринарни лекари.

⁽¹⁾ ОВ С 314, 29.8.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

(Дело C-301/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Търговска политика — Дъмпинг — Внос на слънцезащитно стъкло с произход от Китай — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 2, параграф 7, букви б) и в) — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Понятие за „значително нарушение, пренесено от предишната система на непазарна икономика“ по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), трето тире — Данъчни облекчения)

(2018/C 142/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Flynn и T. Maxian Rusche)

Друга страна в производството: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (представители: Y. Melin и V. Akritidis, avocats)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (представители: A. Bochon, avocat и R. MacLean, solicitor)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 16 март 2016 г., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Комисия (T-586/14, EU:T:2016:154).
- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 270, 25.7.2016 г.

Решение на Съда (пети състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Stanisław Pieńkowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

(Дело C-307/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Член 131 — Членове 146, параграф 1, буква б) — Член 147 — Освобождавания при износ — Член 273 — Правна уредба на държава членка, която поставя като условие за освобождаване реализирането на определен минимален оборот или сключването на договор с оператор, оправомощен да възстановява ДДС на пътниците)

(2018/C 142/06)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stanisław Pieńkowski

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Диспозитив

Член 131, член 146, параграф 1, буква б), както и членове 147 и 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която в хипотезата на доставка за износ на стоки, които се пренасят в личния багаж на пътници, данъчнозадълженото лице продавач трябва да е реализирало определен минимален оборот през предходната данъчна година или да е сключило договор с оператор, оправомощен да възстановява ДДС на пътниците, след като неизпълнението на тези условия само по себе си окончателно го лишава от възможността за освобождаване на тази доставка.

⁽¹⁾ ОВ C 335, 12.9.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Литва) — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/Nidera BV

(Дело C-387/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Член 183 — Възстановяване на надвзетия ДДС — Възстановяване след срока — Размер на лихвите за забава, които се дължат съгласно националното право — Намаляване на размера на тези лихви поради независещи от данъчнозадълженото лице причини — Допустимост — Данъчен неутралитет — Правна сигурност)

(2018/C 142/07)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ответник: Nidera BV

в присъствието на: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Диспозитив

Член 183 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с принципа на данъчен неутралитет трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска намаляване на размера на лихвите, които обичайно се дължат съгласно националното право за надвзет данък върху добавената стойност, който не е бил възстановен в срок поради обстоятелства, които нямат връзка с действията на данъчнозадълженото лице, като значителния размер на тези лихви в сравнение с размера на надвзетия данък върху добавената стойност, продължителността на периода, през който надвзетият данък не е бил възстановен, и причините за това, както и действително претърпените от данъчнозадълженото лице загуби.

⁽¹⁾ ОВ С 343, 19.9.2016 г.

Решение на Съда (десети състав) от 1 март 2018 г. — Ice Mountain Ibiza, SL/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Съединени дела C-412/16 Р и C-413/16 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Заявка за регистрация на фигуративни марки „ocean beach club ibiza“ и „ocean ibiza“ — По-ранни национални фигуративни марки „OC ocean club“ и „OC ocean club Ibiza“ — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 1, буква б) — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване)

(2018/C 142/08)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ice Mountain Ibiza, SL (представители: J. L. Gracia Albero и F. Miazetto, abogados)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: S. Palmero Cabezas и D. Botis)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда Ice Mountain Ibiza SL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 13.2.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 февруари 2018 г. — mobile.de GmbH, по-рано mobile international GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), „Резон“ ООД

(Дело C-418/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 15, параграф 1 — Член 57, параграфи 2 и 3 — Член 64 — Член 76, параграф 2 — Регламент (ЕО) № 2868/95 — Правило 22, параграф 2 — Правило 40, параграф 6 — Производство за обявяване на недействителност — Искания за обявяване на недействителност, основани на по-ранна национална марка — Реално използване на по-ранната марка — Доказване — Отхвърляне на исканията — Вземане предвид на нови доказателства от апелативния състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) — Отмяна на решенията на апелативния състав на EUIPO — Връщане за ново разглеждане — Последници)

(2018/C 142/09)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: mobile.de GmbH, по-рано mobile international GmbH (представител: T. Lührig, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: M. Fischer), „Резон“ ООД (представител: адв. П. Кънчев)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда mobile.de GmbH да понесе съдебните разноски, направени от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и от „Резон“ ООД.

⁽¹⁾ ОВ С 419, 14.11.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Софийски градски съд — България) — „ЗПТ“ АД/Народно събрание на Република България, Върховен административен съд, Национална агенция за приходите

(Дело C-518/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Регламент (ЕО) № 1998/2006 — Член 35 ДФЕС — Помощ de minimis под формата на данъчно облекчение — Национално законодателство, съгласно което данъчното облекчение не се предоставя по отношение на инвестирането в производството на продукция за износ)

(2018/C 142/10)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Страни в главното производство

Ищец: „ЗПТ“ АД

Ответници: Народно събрание на Република България, Върховен административен съд, Национална агенция за приходите

Диспозитив

- 1) При разглеждането на третата част от третия въпрос не се установяват обстоятелства, които да засягат валидността на член 1, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за прилагане на членове [107 ДФЕС и 108 ДФЕС] към минималната помощ.
- 2) Член 1, параграф 1, буква г) от Регламент № 1998/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска разпоредби на националното право като приложените в главното производство, съгласно които данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, не се предоставя по отношение на инвестирането в активи, използвани в дейности, свързани с износ.

⁽¹⁾ ОВ С 462, 12.12.2016 г.

Решение на Съда (осми състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — MA.T.I. SUD SpA/Centostazioni SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA/Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

(Съединени дела C-523/16 и C-536/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Член 51 — Отстраняване на нередовности в офертите — Директива 2004/17/ЕО — Поясняване на офертите — Национално законодателство, което въвежда илуциствена санкция като условие за отстраняване от оферентите на нередовности в документацията, която следва да представят — Принципи относно възлагането на обществени поръчки — Принцип на равно третиране — Принцип на пропорционалност)

(2018/C 142/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: MA.T.I. SUD SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA (C-536/16)

в присъствието на: China Taiping Insurance Co. Ltd (C-523/16)

Ответници: Centostazioni SpA (C-523/16), Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

Диспозитив

Правото на Съюза, и по-специално член 51 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, принципите относно възлагането на обществени поръчки, сред които са принципите на равно третиране и на прозрачност, посочени в член 10 от Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, и в член 2 от Директива 2004/18, както и принципът на пропорционалност, трябва да се тълкуват в смисъл, че по принцип допускат национална правна уредба, въвеждаща механизъм за изпращане на указания за комплектуване на документацията, при който в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка възложителят може да поиска от всеки оферент, в чиято оферта има съществени нередовности по смисъла на посочената правна уредба, да ги отстрани от нея, при условие че заплати илуциствена санкция, стига нейният размер да бъде в съответствие с принципа на пропорционалност, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

Обратно, същите разпоредби и принципи трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, въвеждаща механизъм за изпращане на указания за комплектуване на документацията, при който възложителят може срещу заплащане на илустративна санкция от оферента да изисква от него да поправи липсата на документ, която съгласно изричните разпоредби на документите във връзка с поръчката трябва да доведе до неговото изключване от участие, или да отстрани нередовностите, засягащи офертата му, по такъв начин, че внесените поправки или промени биха се доближили до представянето на нова оферта.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Съда (втори състав) от 1 март 2018 г. (преюдициално запитване от Kammergericht Berlin — Германия) — производство, образувано по искане на Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Дело C-558/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕС) № 650/2012 — Наследства и европейско удостоверение за наследство — Приложно поле — Възможност за отбелязване на дела на преживелия съпруг в европейското удостоверение за наследство)

(2018/C 142/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Kammergericht Berlin

Страна в главното производство

Doris Margret Lisette Mahnkopf

В присъствието на: Sven Mahnkopf

Диспозитив

Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложното право, признаването и изпълнението на решения и приетането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство, трябва да се тълкува в смисъл, че в приложното поле на този регламент попада национална разпоредба като разглежданата в главното производство, в която при смърт на единия от съпрузите се предвижда фиксирано разпределение на придобитото по време на брака чрез увеличение на наследствения дял на преживелия съпруг.

⁽¹⁾ ОВ С 30, 30.1.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-577/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Приложно поле — Член 2, параграф 1 — Приложение I — Дейности, включени в схемата за търговия с квоти за емисии — Производство на полимери — Използване на топлинна енергия, доставяна от трета инсталация — Искане за безплатно разпределяне на квоти за емисии — Период 2013—2020 г.)

(2018/C 142/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

Член 2, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, изменена с Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година, трябва да се тълкува в смисъл, че инсталация за производство на полимери, по-конкретно на поликарбонат, като разглежданата в главното производство, която се снабдява с необходимата за това производство топлинна енергия от трета инсталация, не попада в установената с тази директива схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове, тъй като не отделя преки емисии CO₂.

(¹) ОВ С 63, 27.2.2017 г.

Решение на Съда (седми състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) — Португалия) — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-672/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Директива за ДДС — Освобождаване на сделки по отдаване под наем или аренда на недвижими имоти — Право на избор на данъчно облагане в полза на данъчнозадължените лица — Въвеждане от държавите членки — Приспадане на данъка, платен за получени доставки — Използване за облагаеми сделки на данъчнозадължено лице — Корекция на първоначално извършеното приспадане — Недопустимост)

(2018/C 142/14)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

Членове 167, 168, 184, 185 и 187 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която предвижда извършването на корекция на първоначално приспаданият ДДС, поради това че недвижим имот, по отношение на който е упражнено право на избор за данъчно облагане, вече не се счита за използван от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, когато имотът е незаем в продължение на повече от две години, дори ако бъде доказано, че данъчнозадълженото лице се е опитвало да го отдаде под наем през този период.

(¹) ОВ С 86, 20.3.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Sporting Odds Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Дело C-3/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги — Член 56 ДФЕС — Член 4, параграф 3 ДЕС — Харта на основните права на Европейския съюз — Ограничения — Хазартни игри — Национална правна уредба — Организиране на някои видове хазартни игри от държавата — Изключителни права — Концесионен режим за други видове игри — Изискване за лиценз — Административна санкция)

(2018/C 142/15)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sporting Odds Limited

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Диспозитив

- 1) Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска двойствен режим за организиране на пазара на хазартни игри, при който някои хазартни игри попадат в обхвата на режима на държавен монопол, а други — в обхвата на концесионния и лицензионен режим за организирането на хазартни игри, стига запитващата юрисдикция да установи, че правната уредба, която ограничава свободното предоставяне на услуги, действително преследва, последователно и систематично, изтъкнатите от съответната държава членка цели.
- 2) Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална норма като разглежданата в главното производство, съгласно която лиценз за организирането на онлайн хазартни игри се издава единствено за организатори на хазартни игри, които по силата на концесия стопанисват казино, намиращо се на територията на страната, доколкото тази норма не е необходимо условие за постигане на поставените цели и съществуват свързани с по-малко ограничения мерки за постигането им.
- 3) Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство като разглежданото в главното производство, установяващо концесионен и лицензионен режим за организирането на онлайн хазартни игри, доколкото то съдържа норми, които са дискриминационни по отношение на установените в други държави членки оператори, или норми, които не са дискриминационни, но са прилагани непрозрачно или така, че да възпрепятстват или затруднят подаването на оферти от някои установени в други държави членки кандидати.
- 4) Член 56 ДФЕС и член 4, параграф 3 ДЕС във връзка с членове 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което не предвижда служебна проверка на пропорционалността на мерките, ограничаващи свободното предоставяне на услуги по смисъла на член 56 ДФЕС, и възлага тежестта за доказване на страните в производството.
- 5) Член 56 ДФЕС във връзка с членове 47 и 48 от Хартата на основните права трябва да се тълкува в смисъл, че държавата членка, която е въвела ограничителна правна уредба, трябва да представи доказателствата, удостоверяващи наличието на цели, годни да обосноват пречка пред гарантирана в Договора за функционирането на ЕС основна свобода и пропорционалността ѝ, като в противен случай националният съд трябва да може да изведе всички произтичащи от този пропуск последици.

- 6) Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не може да се установи, че държавата членка не е изпълнила задължението си да обоснове ограничителна мярка, тъй като не е представила анализ на последиците от тази мярка към момента на въвеждането ѝ в националното законодателство или към момента на проверката ѝ от националния съд.
- 7) Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска санкция като тази в главното производство, наложена за нарушение на националното законодателство, установяващо концесионен и лицензионен режим за организирането на хазартни игри, когато това законодателство се окаже в противоречие с този член.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 10.4.2017 г.

Решение на Съда (трети състав) от 1 март 2018 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — производство, образувано по жалбата на Maria Tirkkonen

(Дело C-9/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Процедура за възлагане на обществена поръчка за консултантски услуги в областта на селското стопанство — Наличие или липса на обществена поръчка — Система за получаване на услуги, съгласно която всеки отговарящ на предварително определените условия икономически оператор се допуска като доставчик — Система, която впоследствие не е отворена за други икономически оператори)

(2018/C 142/16)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Maria Tirkkonen

в присъствието на: Maaseutuvirasto

Диспозитив

Член 1, параграф 2, буква а) от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, трябва да се тълкува в смисъл, че не представлява обществена поръчка по смисъла на тази директива система за консултации в селското стопанство като разглежданата в главното производство, с която публичноправно образувание приема всички икономически оператори, изпълнили изискванията за годност, поставени в поканата за отправяне на предложения, и издържали посочения в тази покана изпит, дори ако през ограничения срок, в който действа тази система, не може да бъде допуснат нито един нов оператор.

⁽¹⁾ ОВ С 86, 20.3.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Bremen — Германия) — Hubertus John/Freie Hansestadt Bremen

(Дело C-46/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Последователни срочни трудови договори — Клауза 5, точка 1 — Мерки за предотвратяване на злоупотребата със срочни трудови договори — Директива 2000/78/ЕО — Член 6, параграф 1 — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Национална правна уредба, която допуска да се отложи прекратяването на трудовия договор, обвързано с навършването на общата пенсионна възраст, само защото работникът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст)

(2018/C 142/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesarbeitsgericht Bremen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hubertus John

Ответник: Freie Hansestadt Bremen

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 2 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална разпоредба като спорната в главното производство, която обвързва отлагането на момента на прекратяване на трудовото правоотношение на работниците, навършили определената от закона възраст за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, със съгласието на съответния работодател, дадено за определен срок.
- 2) Клауза 5, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална разпоредба като спорната в главното производство, която дава възможност на страните по трудов договор — със споразумение, сключено в периода на действие на трудовото правоотношение — без ограничение във времето и други условия да отлагат, включително многократно, уговореното прекратяване на трудовото правоотношение с навършването на общата пенсионна възраст само защото с навършване на общата пенсионна възраст работникът има право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

⁽¹⁾ ОВ C 144, 8.5.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 1 март 2018 г. (преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție — Румъния) — SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu/Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

(Дело C-76/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Такса с равностоен на лито ефект — Член 30 ДФЕС — Вътрешно данъчно облагане — Член 110 ДФЕС — Такса, прилагана по отношение на петролните продукти за износ — Непрехвърляне на таксата на потребителя — Тежест на таксата, която се понася от данъчнозадълженото лице — Възстановяване на сумите, платени от данъчнозадълженото лице)

(2018/C 142/18)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподатели: SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu

Ответници: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Диспозитив

Правото на Съюза, и по-конкретно член 30 ДФЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че данъчнозадълженото лице, което реално е понесло тежестта на такса с равностоеен ефект, която противоречи на този член, трябва да има право да му бъдат възстановени сумите, платени от него на това основание, дори когато механизмът за плащане е уреден в националното законодателство по начин, по който таксата следва да бъде прехвърляна на потребителя.

(¹) — ОВ C 151, 15.5.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Италия) — Comune di Castelbellino/Regione Marche и др.

(Дело C-117/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2011/92/ЕС — Член 4, параграфи 2 и 3 и приложения I—III — Оценка на въздействието върху околната среда — Разрешение за извършване на дейности в инсталация за производство на електрическа енергия от биогаз без предварителна проверка на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда — Отмяна — Последващо отстраняване на нередовността на разрешението въз основа на нови разпоредби от националното право без предварителна проверка на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда)

(2018/C 142/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Страни в главното производство

Жалбоподател: Comune di Castelbellino

Ответници: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia — P.F. Rete Elettrica Regionale, Provincia di Ancona

в присъствието на: Società Agricola 4 C S.S.

Диспозитив

Когато проект за увеличаване на мощността на инсталация за производство на електрическа енергия като разглеждания по главното производство не е бил подложен на предварителна проверка на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда в приложение на национални разпоредби, които впоследствие са били обявени за несъвместими по този въпрос с Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, правото на Съюза изисква държавите членки да отстранят неправотерните последици от това нарушение и допуска след изпълнението на този проект посочената инсталация да бъде предмет на нова процедура по проверка от компетентните органи, за да се провери нейната съвместимост с изискванията на тази директива, и евентуално да бъде извършена оценка на въздействието върху околната среда, при условие че националните норми, които позволяват да бъде отстранен пропускът, не предоставят на заинтересованите лица възможност да заобикалят норми на правото на Съюза или да не ги прилагат. Също така е необходимо въздействието върху околната среда, настъпило след извършването на проекта, да бъде взето предвид. Посочените органи могат да приемат въз основа на националните разпоредби, които са в сила към датата, на която трябва да се произнесат, че една такава оценка на въздействието върху околната среда не е необходима, при условие че посочените разпоредби са съвместими с посочената директива.

(¹) ОВ С 221, 10.7.2017 г.

Решение на Съда (седми състав) от 28 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Tartu Maakohus — Естония) — Collect Inkasso OÜ и др./Rain Aint и др.

(Дело C-289/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси — Регламент (ЕО) № 805/2004 — Европейско изпълнително основание при безспорни вземания — Изисквания към удостоверяването — Минимални изисквания за процедурите относно безспорни вземания — Права на длъжника — Непосочване на адреса на институцията, пред която може да се оспори вземането или да се подаде жалба срещу решението)

(2018/C 142/20)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tartu Maakohus

Страни в главното производство

Заявители: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS

Ответници: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

Диспозитив

Член 17, буква а) и член 18, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания трябва да се тълкуват в смисъл, че съдебно решение, постановено без длъжникът да е уведомен за адреса на институцията, на която да отговори, пред която да се яви, или, при необходимост, пред която може да обжалва решението, не може да бъде удостоверено като европейско изпълнително основание.

(¹) ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Определение на Съда (седми състав) от 22 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Sibiu — Румъния) — Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean/SC OTP BAAK Nyrt., представлявана от OTP BANK SA, представлявана от клона в Сибиу, SC OTP BAAK Nyrt., представлявана от OTP BANK SA

(Дело C-119/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 3, параграф 1, член 4, параграфи 1 и 2, и член 5 — Преценката за неравноправния характер на клаузите на договорите — Договор за кредит, сключен в чуждестранна валута — Курсов риск изцяло в тежест на потребителя — Значителна неравнопоставеност между правата и задълженията на страните, произтичащи от договора — основен предмет на договора за кредит)

(2018/C 142/21)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Sibiu

Страни в главното производство

Ищци: Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean

Ответници: SC OTP BAAK Nyrt., представлявана от OTP BANK SA, представлявана от клона в Сибиу, SC OTP BAAK Nyrt., представлявана от OTP BANK SA

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че в обхвата на понятието „основен предмет на договора“ попада клауза, съдържаща се в договор за кредит, сключен в чуждестранна валута между търговец и потребител, без да е била предмет на индивидуално договаряне като разглежданата в главното производство, съгласно която кредитът следва да бъде погасен в същата валута, щом като тази клауза урежда основна, характеризираща този договор престация.
- 2) Членове 3 — 5 от Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че клауза в договор за потребителски кредит като разглежданата в главното производство, вследствие на която целият риск от обменния курс се прехвърля върху кредитополучателя и която не е съставена прозрачно така, че кредитополучателят да бъде в състояние да прецени въз основа на ясни и разбираеми критерии икономическите последици от сключването на този договор, може да бъде разглеждана като неравноправна от националната юрисдикция при обсъждането на тази клауза, когато се установи, че въпреки изискването за добросъвестност, тази клауза създава значителна неравнопоставеност в ущърб на потребителя между произтичащите от договора права и задължения на страните. В това отношение задача на запитващата юрисдикция е да прецени, с оглед на всички обстоятелства по делото в главното производство, и отчитайки по-специално експертната компетентност и познанията на търговеца относно възможните колебания в обменните курсове и рисковете, свързани с вземането на кредит в чуждестранна валута, най-напред евентуалното неспазване на изискването за добросъвестност, а след това наличието на евентуална значителна неравнопоставеност по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 93/13.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 6.6.2017 г.

Определение на Съда (седми състав) от 22 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — ERSTE Bank Hungary Zrt/Orsolya Czakó

(Дело C-126/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 4, параграф 2, член 5 и член 6, параграф 1 — Клаузи, определящи основния предмет на договора — Договор за кредит, изразен в чуждестранна валута — Обхват на понятието „изразени на ясен и разбираем език“ — Пълна или частична недействителност на договора)

(2018/C 142/22)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Ищец: ERSTE Bank Hungary Zrt

Ответник: Orsolya Czakó

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 2 и член 5 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че клаузи на договор за кредит, сключен между потребител и банкова институция в държава членка, отговарят на изискването договорните клаузи да са изразени на ясен и разбираем език по смисъла на посочените разпоредби, когато е ясно посочена паричната сума, която ще бъде предоставена на разположение на потребителя, изразена в чуждестранна валута като валута на сметката, определена спрямо платежната валута. Доколкото определянето на тази сума зависи от обменните курсове, които са в сила към датата на отпускане на средствата, посоченото изискване налага методите на изчисление на действително предоставената сума и приложимия обменен курс да са прозрачни, така че средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, да може да прецени въз основа на ясни и разбираеми критерии произтичащите от този договор икономически последици, сред които по-специално е общата цена на неговия заем.
- 2) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че в случай че национална юрисдикция установи неравноправния характер на клаузи на договор за кредит, сключен между потребител и банкова институция, като разглежданите в главното производство клаузи, посочената разпоредба допуска тази юрисдикция да прогласи пълната недействителност на договора, ако той не може да се изпълни след претакването на посочените клаузи.

⁽¹⁾ ОВ C 221, 10.7.2017 г.

Определение на Съда (десети състав) от 7 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Manuela Maturi и др./Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma/Manuela Maturi и др. (C-142/17), Catia Passeri/Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

(Съединени дела C-142/17 и C-143/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Социална политика — Равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Директива 2006/54/ЕО — Национална правна уредба, която предвижда временна възможност за работниците в сферата на спектаклите, навършили пенсионна възраст, да продължат да работят до предвидената по-рано възраст за придобиване на право на пенсия, определена на 47 години за жените и 52 години за мъжете)

(2018/C 142/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-142/17), Catia Passeri (C-143/17)

Ответници: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Luca Troiano, Mauro Murri (C-142/17), Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

Диспозитив

Член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба като предвидената в член 3, параграф 7 от Декрет-закон № 64/2010 от 30 април 2010 г., преобразуван в Закон № 100 от 29 юни 2010 г., в редакцията му, действаща към момента на настъпване на фактите по главното производство, по силата на която работниците, наети на работа в качеството на танцьори, навършили възрастта за пенсиониране, определена в тази правна уредба на 45 години както за жените, така и за мъжете, имат възможността през преходен двугодишен период да направят избор, позволяващ им да продължат да упражняват своята професионална дейност до пределната възраст за оставане на работа, предвидена в действащата преди това правна уредба, определена на 47 години за жените и 52 години за мъжете, въвежда пряка дискриминация, основана на пола, забранена от тази директива.

⁽¹⁾ ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Определение на Съда (седми състав) от 22 февруари 2018 г. — GX/Европейска комисия

(Дело C-233/17 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник — Публична служба — Конкурс на общо основание EPSO/AD/248/13 — Решение жалбоподателят да не бъде включен в списъка с резерви)

(2018/C 142/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: GX (представител: G.-M. Enache, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: G. Gattinara и П. Михайлова)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда GX да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 221, 10.7.2017 г.

Определение на Съда (осми състав) от 8 февруари 2018 г. — НВ и др./Европейска комисия

(Дело C-336/17 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Институционално право — Европейска гражданска инициатива „Ethics for Animals and Kids“ — Закрила на бездомните животни — Психологически последици за възрастните и децата — Отказ да се регистрира инициативата поради явна липса на компетентност на Комисията в тази област — Регламент (ЕС) № 211/2011 — Член 4, параграф 2, буква б) — Член 4, параграф 3)

(2018/C 142/25)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: НВ, Robert Coates Smith, Hans Joachim Richter, Carmen Arsene, Magdalena Anna Kuropatwinska, Christos Yiapanis, Nathalie Louise Klinge (представител: P. Brockmann, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представител: H. Krämer)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) НВ, г-н Robert Coates Smith, г-н Hans Joachim Richter, г-жа Carmen Arsene, г-жа Magdalena Anna Kuropatwinska, г-н Christos Yiapanis и г-жа Nathalie Louise Klinge, от една страна, и Европейската комисия, от друга страна, понасят направените от тях разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 283, 28.8.2017 г.

Жалба, подадена на 5 септември 2017 г. от Isabel Martín Osete срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 29 юни 2017 г. по дело T-427/16 — Martín Osete/EUIPO

(Дело C-529/17 P)

(2018/C 142/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Isabel Martín Osete (представител: V. Wellens, avocat)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 22 февруари 2018 г. Съдът (осми състав) приема, че жалбата е недопустима.

Жалба, подадена на 10 декември 2017 г. от BMB sp. z o.o. срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 3 октомври 2017 г. по дело T-695/15 — BMB sp. z o.o./EUIPO

(Дело C-693/17 P)

(2018/C 142/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: BMB sp. z o.o. (представител: K. Czubkowski, radca prawny)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Ferrero SpA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд (първи състав) от 3 септември 2017 г. по дело T-695/15, връчено на жалбоподателя на 11 октомври 2017 г., и
- да отмени решението на трети апелативен състав на EUIPO от 8 септември 2015 г. по преписка R 1150/2012-3.

При условията на евентуалност, ако етапът на производството не позволява на Съда да постанови окончателно решение по делото, жалбоподателят моли Съда да отмени решението на Общия съд и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане.

В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник жалбоподателят също така моли Съда:

- да осъди Ferrero Spa и EUIPO да заплатят съдебните разноски по настоящото производство по обжалване,
- да осъди Ferrero Spa и EUIPO да заплатят съдебните разноски, направени от жалбоподателя в производството пред Общия съд, и
- да осъди Ferrero Spa да заплати разноските по производството пред EUIPO във връзка със спорното решение.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания за обжалване.

Първо основание: нарушение на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността ⁽¹⁾ в резултат от неправилно прилагане на правото и явна грешка в преценката:

- i. че графичното изображение на по-ранната марка е включено в спорния промишлен дизайн;
- ii. че по-ранната марка и спорният промишлен дизайн са много сходни и
- iii. че апелативният състав правилно е постановил, че има вероятност от объркване между по-ранната марка и спорния промишлен дизайн.

Второ основание: нарушение на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността във връзка с общите принципи на добра администрация и защита на оправданите правни очаквания в резултат от неправилно прилагане на правото и явна грешка в преценката, че позоваването от страна на апелативния състав на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽²⁾ в точка 33 от решението му е просто техническа грешка, която не е оказала решаващо въздействие върху изхода на спора, и че при преценката на вероятността от объркване не е необходимо да се взема предвид националната съдебна практика относно международната регистрация.

⁽¹⁾ ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 24 октомври 2017 г. от Васил Монеv Вълков срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 27 септември 2017 г. по дело T-558/17, Вълков/Европейски съд по правата на човека, Върховен съд на Република България

(Дело C-701/17 P)

(2018/C 142/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Васил Монеv Вълков (представител: К. Младенова, адвокат)

Други страни в производството: Европейски съд по правата на човека, Върховен съд на Република България

С определение от 22 февруари 2018 г. Съдът (десети състав) обяви жалбата за недопустима.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 3 януари 2018 г. — Modesto Jardón Lama/Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

(Дело C-7/18)

(2018/C 142/29)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Modesto Jardón Lama

Ответник: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 48 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда като условие за допускане на предсрочно пенсиониране размерът на полагаемата пенсия да надвишава минималната пенсия, на която заинтересованото лице би имало право съгласно посоченото национално законодателство, като тази „полагаема пенсия“ се разбира като действителната пенсия, изплащана само от компетентната държава членка (в случая Испания), без да се взема предвид действителният размер на пенсията, която това лице може да получава като обезщетение от същия вид, изплащано от една или повече други държави членки?

**Жалба, подадена на 5 януари 2018 г. от Marine Harvest ASA срещу решението, постановено от
Общия съд (пети състав) на 26 октомври 2017 г. по дело T-704/14, Marine Harvest ASA/Европейска
комисия**

(Дело C-10/18 P)

(2018/C 142/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Marine Harvest ASA (представител: R. Subiotto QC)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на Общия съд, изцяло или частично,
- да се отмени решението на Комисията от 23 юли 2014 г. или при условията на евентуалност, да се отменят наложените на жалбоподателя глоби в резултат на това решение, или при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да се намалят значително глобите, наложени на жалбоподателя в резултат на това решение,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните и други разходи на жалбоподателя, възникнали в това производство и в производството пред Общия съд,
- при необходимост, да се върне делото на Общия съд, за да го преразгледа в съответствие с решението на Съда,
- да се постановят и други мерки, които Съдът приеме за уместни.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания.

1. С първото основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като не е приложил член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 139/2004 ⁽¹⁾ (по-нататък „Регламент № 139/2004“) по това дело.
 - а) Първо, Общият съд е допуснал грешка в правото при тълкуването на понятието за „една-единствена концентрация“, отхвърляйки по-специално съображение 20 от Регламент № 139/2004 като основа за тълкуване на намерението на европейския законодател да разглежда като „една-единствена концентрация“ всички операции, които са „тясно свързани във връзка с условие“.
 - б) Второ, Общият съд е допуснал грешка в правото при тълкуването на смисъла на член 7, параграф 2 от Регламент № 139/2004.
2. С второто си основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка в правото, налагайки две глоби за едно и също поведение.
 - а) Решението на Общия съд нарушило принципа *ne bis in idem*, тъй като по силата на това решение на Marine Harvest се налага глоба два пъти за придобиването на дялово участие от г-н Malek в размер на 48,5 %: веднъж 10 милиона евро на основание член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 139/2004 за твърдяно осъществяване на концентрация преди уведомяване (твърдение за нарушение на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004), а след това още 10 милиона евро на основание член 14, параграф 2, буква б) от Регламент № 139/2004 за твърдяно осъществяване на концентрация преди разрешаването ѝ (твърдение за нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004).

- б) при условията на евентуалност, решението нарушило принципа на приспадане, защото не взело предвид първата санкция при определянето на втората.
- в) при условията на евентуалност спрямо предходното твърдение за нарушение, решението допуснало грешка в правото, като не приложило принципа за съвкупността от нарушения: твърдяното нарушение на задължението за уведомяване в член 4, параграф 1 било по-специалното нарушение, поради което то обхваща твърдяното нарушение на задължението за statu quo в член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, което било по-общото нарушение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Преюдициално запитване от Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 8 януари 2018 г. — Sole-Mizo Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-13/18)

(2018/C 142/31)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sole-Mizo Zrt.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-специално тези на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“) (в частност член 183 от нея), както и принципите на ефективност, директен ефект и еквивалентност, практика на държава членка, съгласно която при прилагането на релевантните правила относно лихвите за забава се приема, че националният данъчен орган не е допуснал нарушение (бездействие), а именно че не е налице забавяне на плащането от негова страна на невъзстановимата част от данъка върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“) във връзка с неплатените от данъчнозадължените лица престации, тъй като към момента на произнасянето на националния данъчен орган противоречащата на общностното право правна уредба е била в сила и едва по-късно Съдът е приел че предвиденото в нея изискване е несъвместимо с общностното право?
- 2) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-специално тези на Директивата за ДДС (в частност член 183 от нея), както и принципите на равностойност, ефективност и директен ефект, практика на държава членка, съгласно която при прилагането на релевантните правила относно лихвите за забава се прави разграничение в зависимост от това дали националният данъчен орган не е възстановил данъка, като е спазил разпоредбите на националното право, които са в били сила към тогавашния момент, но впоследствие се е оказало, че противоречат на общностното право, или е направил това в нарушение на тези разпоредби, и съгласно която практика, по отношение на размера на дължимите лихви върху ДДС, който не е възстановен в разумен срок вследствие на предвидено в националното право изискване, за което Съдът е приел, че противоречи на правото на Съюза, се установяват два отделни периода, при които:

— за първия период данъчнозадължените лица могат да получат само лихви за забава по основния лихвен процент на централната банка, като се има предвид, че противоречащата на общностното право унгарска правна уредба е била в сила към тогавашния момент и че поради това унгарските данъчни органи не са извършили нарушение като не са допуснали възстановяването в разумен срок на посочения във фактурите ДДС, докато

— за втория период трябва да се платят лихви по основния лихвен процент на централната банка в двоен размер, приложим съгласно правото на тази държава членка в случай на забава, само за закъснялото плащане на лихвите за забава за първия период?

- 3) Трябва ли член 183 от Директивата за ДДС да се тълкува в смисъл, че принципът на равностойност не допуска практика на държава членка, съгласно която върху невъзстановения ДДС данъчният орган заплаща само лихви по основния (обикновен) лихвен процент на централната банка, ако е нарушено правото на Съюза, а при нарушение на националното право заплаща лихви по този лихвен процент в двоен размер?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3, ОВ L 249, 2012 г., стр. 15 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 17 януари 2018 г. — Cobra Servicios Auxiliares, S.A./FOGASA, José David Sánchez Iglesias e Incatema, S.L.

(Дело C-29/18)

(2018/C 142/32)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Ответници: FOGASA, José David Sánchez Iglesias e Incatema, S.L.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли клауза 4 от Рамково споразумение относно срочната работа, приложено към Директива 1999/70 ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която въз основа на едни и същи фактически обстоятелства (прекратяване на договор между работодателя и трето предприятие по волята на последното) предвижда по-малко по размер обезщетение при прекратяване на срочен договор за изпълнение на определена работа или услуга, съществуващ за срока на договора между предприятията, от обезщетението при прекратяване на договори за неопределено време на работници в сходно положение поради колективно уволнение, обусловено от производствени причини, произтичащи от прекратяването на посочения договор между предприятията?
- 2) При утвърдителен отговор: трябва ли да се тълкува в смисъл, че неравното третиране на работниците на срочен трудов договор и на трудов договор за неопределено време при обезщетяване поради прекратяване на договорното правоотношение поради идентични фактически обстоятелства, но на различно правно основание, представлява една от забранените с член 21 от Хартата [на основните права на Европейския съюз] форми на дискриминация и съответно противоречи на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация, които са сред основните принципи на правото на Съюза?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 17 януари 2018 г. — Cobra Servicios Auxiliares, S.A./José Ramón Fiuza Asorey и Incatema, S.L.

(Дело C-30/18)

(2018/C 142/33)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Ответници: José Ramón Fiuza Asorey и Incatema, S.L.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли клауза 4 от Рамково споразумение относно срочната работа, приложено към Директива 1999/70 ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която въз основа на едни и същи фактически обстоятелства (прекратяване на договор между работодателя и трето предприятие по волята на последното) предвижда по-малко по размер обезщетение при прекратяване на срочен договор за изпълнение на определена работа или услуга, съществуващ за срока на договора между предприятията, от обезщетението при прекратяване на договори за неопределено време на работници в сходно положение поради колективно уволнение, обусловено от производствени причини, произтичащи от прекратяването на посочения договор между предприятията?
- 2) При утвърдителен отговор: трябва ли да се тълкува в смисъл, че неравното третиране на работниците на срочен трудов договор и на трудов договор за неопределено време при обезщетяване поради прекратяване на договорното правоотношение поради идентични фактически обстоятелства, но на различно правно основание, представлява една от забранените с член 21 от Хартата [на основните права на Европейския съюз] форми на дискриминация и съответно противоречи на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация, които са сред основните принципи на правото на Съюза?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от Tribunale di Bari (Италия), постъпило на 19 януари 2018 г. — Наказателно производство срещу Massimo Gambino и Shpetim Hyka

(Дело C-38/18)

(2018/C 142/34)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Bari

Страни в главното производство

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 16, член 18 и член 20, буква б) от Директива 2012/29/ЕС⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат пострадалото лице да бъде разпитано отново пред променен съдебен състав, когато съгласно член 511, втора алинея във връзка с член 525, втора алинея от Наказателно-процесуалния кодекс (така както са тълкувани последователно в практиката на върховните съдилища) една от страните по делото е отказала да даде съгласие за прочитане на протоколите от показанията, дадени преди това от същото пострадало лице по същото дело пред друг съдебен състав при спазване на принципа на състезателност?

⁽¹⁾ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, стр. 57).

**Жалба, подадена на 22 януари 2018 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от
Общия съд (втори разширен състав) на 10 ноември 2017 г. по дело T-180/15, Icar plc и др./
Европейска комисия**

(Дело C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: T. Christoforou, V. Bottka, M. Farley, B. Mongin)

Други страни в производството: Icar plc, Icar Management Services Ltd, Icar New Zealand Ltd (ICAP)

Искания на жалбоподателя

- Да отмени решението (т. 281—299 и диспозитива) в частта, с която са отменени глобите в член 2 от спорното решение,
- Да приеме, че не са налице петото и шестото основание за отмяна на спорното решение, изтъкнати от ICAP във връзка с глобите в жалбата му пред Общия съд, и при упражняване на правомощията си за пълен съдебен контрол да наложи на ICAP подходящи глоби,
- Да осъди ICAP да понесе всички съдебни разходи в настоящото производство и съответно да измени първоинстанционното решение в зависимост от изхода на настоящото производство по обжалване.

Основания и основни доводи

В жалбата си Комисията изтъква само едно основание за отмяна, а именно:

Комисията твърди, че в решение T-180/15, Icar plc и др./Комисия, EU:T:2017:795 Общият съд неправилно е приложил практиката на Съда относно мотивирането, което се изисква при налагане на глоби. Решението на Общия съд се отклонява от основополагащото решение C-194/14 P, AC Treuhand/Комисия, EU:C:2015:717, т. 66—68 и налага на Комисията по-строго задължение за по-подробно мотивиране на методологията, която използва при изчисляването на глоби за нарушения на член 101 ДФЕС, особено когато прилага т. 37 от Насоките относно глобите. С жалбата си Комисията цели да се поправят съществени грешки при прилагане на правото, които Общият съд е допуснал и които, ако бъдат приети, биха засегнали правомощието на Комисията да определя глоби в подходящ размер, така че да постигне достатъчен възпиращ ефект. За постигане на тази цел е необходимо правилно тълкуване на задължението за мотивиране, в съответствие с изискванията на съдебната практика, припомнени в решение C-194/14 P, AC Treuhand, т. 68. За сметка на това, по-строго задължение за излагане на мотиви, обхващащи вътрешните обсъждания и изчисленията на междинните етапи, ограничава свободата на преценка на Комисията при определяне на глоби, включително на основание т. 37 от Насоките относно глобите. Тази разпоредба е въведена именно с цел да се позволи на Комисията да се отклонява от Насоките относно глобите при определяне на глобите за помагачи в по-особени случаи. Както Съдът е приел, Комисията трябва да запази дискреционните си правомощия за преценка при определяне на подходящите глоби.

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Италия),
постъпило на 22 януари 2018 г. — Meca Srl/Comune di Napoli**

(Дело C-41/18)

(2018/C 142/36)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Страни в главното производство

Жалбоподател: Meca Srl

Ответник: Comune di Napoli

Преюдициален въпрос

Допускат ли общностните принципи на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност, съдържащи се в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и произтичащите от тях принципи на равно третиране, недопускане на дискриминация, пропорционалност и ефективност, съдържащи се в Директива № 2014/24/ЕС ⁽¹⁾, както и разпоредбата на член 57, параграф 4, букви в) и ж) от тази директива, прилагането на национална правна уредба като италианската, произтичаща от разпоредбата на член 80, параграф 5, буква с) от Законодателен декрет № 50/2016, съгласно която оспорването по съдебен ред на значителни недостатъци, допуснати при изпълнението на предшестваша поръчка, които са довели до предсрочното прекратяване на предходен договор за обществена поръчка, изключва възможността възлагащият орган да дава каквато и да е оценка на надеждността на оферента до произнасянето с окончателно решение в гражданското производство и без дружеството да е доказало приемането на self cleaning мерки, насочени към отстраняване на нарушенията и недопускане на повторението им?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65 и поправка в ОВ L 275, 2015 г., стр. 68)

**Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на
24 януари 2018 г. — Cobra Servicios Auxiliares S.A./FOGASA, Jesús Valiño López e Incatema, S.L.**

(Дело C-44/18)

(2018/C 142/37)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Ответници: FOGASA, Jesús Valiño López e Incatema, S.L.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли клауза 4 от Рамково споразумение относно срочната работа, приложено към Директива 1999/70 ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която въз основа на едни и същи фактически обстоятелства (прекратяване на договор между работодателя и трето предприятие по волята на последното) предвижда по-малко по размер обезщетение при прекратяване на срочен договор за изпълнение на определена работа или услуга, съществуващ за срока на договора между предприятията, от обезщетението при прекратяване на договори за неопределено време на работници в сходно положение поради колективно уволнение, обусловено от производствени причини, произтичащи от прекратяването на посочения договор между предприятията?

- 2) При утвърдителен отговор: трябва ли да се тълкува в смисъл, че неравното третиране на работниците на срочен трудов договор и на трудов договор за неопределено време при обезщетяване поради прекратяване на договорното правоотношение поради идентични фактически обстоятелства, но на различно правно основание, представлява една от забранените с член 21 от Хартата [на основните права на Европейския съюз] форми на дискриминация и съответно противоречи на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация, които са сред основните принципи на правото на Съюза?

(¹) Директива на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

**Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 25 януари 2018 г. —
Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl и др./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA),
Regione Veneto**

(Дело C-46/18)

(2018/C 142/38)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Въззивници: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Въззиваеми: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Преюдициални въпроси

- 1) В положение като описаното, което е предмет на разглеждане по главното производство, трябва ли правото на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че несъответствието на законодателна разпоредба на държава членка с член 2, параграф 2, алинея 3 от Регламент (ЕИО) № 3950/92 (¹) има за последица отпадане на задължението на производителите да плащат допълнителната такса, когато са налице условията, определени в посочения регламент?
- 2) В положение като описаното, което е предмет на разглеждане по главното производство, трябва ли правото на Европейския съюз, и по-специално общия принцип на защита на оправданите правни очаквания, да се тълкува в смисъл, че не може да се защитят оправданите очаквания на правни субекти, които са изпълнили предвидено от държава членка задължение и са извели ползи от изпълнението му, когато това задължение противоречи на правото на Европейския съюз?
- 3) В положение като описаното, което е предмет на разглеждане по главното производство, допускат ли член 9 от Регламент (ЕО) № 1392/2001 (²) от 9 юли 2001 г. и понятието „приоритетна категория“ по смисъла на правото на Съюза разпоредба на държава членка като член 2, алинея 3 от Законодателен декрет № 157/2004, приет от Италианската република, който установява различни режими на възстановяване на допълнителната такса, начислена в повече, разграничавайки, за целите на сроковете и на условията и реда на това възстановяване, производителите, които са формирали оправдани очаквания след като са спазили надлежно определена национална разпоредба, която се оказва в противоречие с правото на Съюза, и производителите, които не са спазили тази разпоредба?

(¹) Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета от 28 декември 1992 година относно въвеждането на допълнителна такса в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 405, стр. 1).

(²) Регламент (ЕО) № 1392/2001 на Комисията от 9 юли 2001 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета относно въвеждането на допълнителна такса в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 187, стр. 19).

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Wien (Австрия), постъпило на 26 януари 2018 г. — Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad/Stephan Riel, в качеството на синдик на Alpine Bau GmbH, дружество в производство по несъстоятелност

(Дело C-47/18)

(2018/C 142/39)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Ответник: Stephan Riel, в качеството на синдик на Alpine Bau GmbH, дружество в производство по несъстоятелност

Преюдициални въпроси

Въпрос 1:

Трябва ли член 1, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламент № 1215/2012“ ⁽¹⁾) да се тълкува в смисъл, че предвиденият в австрийското право кредиторски установителен иск е свързан с несъстоятелността по смисъла на член 1, параграф 2, буква б) от Регламент № 1215/2012 и следователно не попада в материалния обхват на този регламент?

Въпрос 2а (само при утвърдителен отговор на въпрос 1):

Може ли член 29, параграф 1 от Регламент № 1215/2012 да се прилага по аналогия към свързани иски, които попадат в приложното поле на Регламент № 1346/2000?

Въпрос 2б (само при отрицателен отговор на въпрос 1 или утвърдителен отговор на въпрос 2а):

Трябва ли член 29, параграф 1 от Регламент № 1215/2012 да се тълкува в смисъл, че са налице иски с един и същ предмет и между същите страни, когато кредиторът, в случая жалбоподателят, който е предявил (по същество) идентично вземане в австрийското главно производство по несъстоятелност и в полското вторично производство по несъстоятелност, но това вземане е оспорено (в по-голямата му част) от съответния синдик, предяви иски за установяване на вземания в определен размер към масата на несъстоятелността първо в Полша, срещу местния синдик във вторичното производство по несъстоятелност, а след това в Австрия, срещу синдика в главното производство по несъстоятелност — в случая ответникът?

Въпрос 3а:

Трябва ли член 41 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (наричан по-нататък „Регламент № 1346/2000“ ⁽²⁾) да се тълкува в смисъл, че изискването за посочване на „естеството на вземането [...], датата на възникване и размера“ е изпълнено, когато, както в случая, в писменото си изявление за предявяване на вземането в главното производство по несъстоятелност кредиторът със седалище в държава членка, различна от държавата на образуване на производството, в случая жалбоподателят,

- а) се ограничи да опише вземането и да посочи конкретна сума, но без да посочи дата на възникване (например „вземане на подизпълнителя JSV Slawomir Kubica за извършване на пътно-строителни работи“);
- б) но въпреки че в самото изявление за предявяване на вземането не е посочена дата на възникване на вземането, всъщност тя може да бъде установена от представените в приложение към изявлението документи (например предвид датата на представената фактура)?

Въпрос 36:

Трябва ли член 41 от Регламент № 1346/2000 да се тълкува в смисъл, че допуска прилагането на национални разпоредби, които в конкретния случай са по-благоприятни за предявения вземането кредитор със седалище в държава членка, различна от държавата на образуване на производството, например по отношение на изискването за посочване на дата на възникване на вземането?

⁽¹⁾ ОВ L 351, 2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 160, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143.

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 29 януари 2018 г. — Antonio Pasquale Mastromartino/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Дело C-53/18)

(2018/C 142/40)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Antonio Pasquale Mastromartino

Ответник: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Преюдициални въпроси

- 1) Попада ли фигурата на „обвързания агент“ (tied agent) в рамките на хармонизацията, предвидена в Директива 2004/39/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г., и в кои аспекти?
- 2) Съвместима ли е с правилното прилагане на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г., и в частност на членове 8, 23 и 51, както и на принципите и на разпоредбите на Договорите относно недопускане на дискриминация, пропорционалност, свобода за предоставяне на услуги и право на установяване, национална правна уредба като тази в член 55, параграф 2 от Законодателен декрет № 58 от 24 февруари 1998 г. (Единен текст на разпоредбите в областта на финансовото посредничество по смисъла на членове 8 и 21 от Закон № 52 от 6 февруари 1996 г.), с последващите изменения, и в член 111, параграф 2 от решение № 16190 от 29 октомври 2007 г. на Commissione Nazionale per le Società e la Borsa — Consob (Правилник за прилагане на Законодателен декрет № 58 от 24 февруари 1998 г.), която:
 - а) позволява да се забрани „дискреционно“ осъществяването на дейността на „обвързан агент“ (консултант, който има право да предлага услуги извън седалището — наричан по-рано финансов агент) поради деяния, които не предполагат загуба на добрата репутация, така както е определена във вътрешното право, и които в същото време не се отнасят до спазването на разпоредбите за транспониране на директивата;

- б) позволява да се забрани „дискреционно“ и до една година осъществяването на дейността на „обвързан агент“ (консултант, който има право да предлага услуги извън седалището — наричан по-рано финансов агент) в процедура, целяща предотвратяването на „strepitus fori“ в резултат от повдигнато обвинение в рамките на наказателно производство, чиято продължителност обикновено е много по-дълга от една година?

⁽¹⁾ Директива 2004/39/ЕО от 21 април 2004 година на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247).

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Италия),
постъпило на 29 януари 2018 г. — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus/
Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e
Pinerolo**

(Цело C-54/18)

(2018/C 142/41)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus

Ответници: Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли европейската правна уредба относно правото на защита, правото на справедлив съдебен процес и действителната ефективност на защитата, и по-специално членове 6 и 13 от ЕКПЧ, член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 89/665/ЕИО ⁽¹⁾, национална правна уредба като член 120, алинея 2-bis от Административнопроцесуалния кодекс (Codice del Processo amministrativo), който изисква от оператор, участващ в процедура за възлагане на обществена поръчка, да оспори допускането/неизключването на друг участник в срок от 30 дни от съобщаване на решението за допускане/изключване на участниците?
- 2) Допуска ли европейската правна уредба относно правото на защита, правото на справедлив съдебен процес и действителната ефективност на защитата, и по-специално членове 6 и 13 от ЕКПЧ, член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 89/665/ЕИО, национална правна уредба като член 120, алинея 2-bis от Административнопроцесуалния кодекс (Codice del Processo amministrativo), който не позволява на икономическия оператор да оспори след приключване на производството, включително с насрещна жалба, незаконосъобразността на решенията за допускане на останалите оператори, и по-специално на избрания offerent или на жалбоподателя по главната жалба, ако не е оспорил предварително решението за допускане в срока, посочен в първия въпрос?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).

**Преюдициално запитване от Tallinna Ringkonnakohus (Естония), постъпило на 31 януари 2018 г. —
AS Tallinna Vesi/Keskkonnaamet**

(Дело C-60/18)

(2018/C 142/42)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tallinna Ringkonnakohus

Страни в главното производство

Жалбоподател: AS Tallinna Vesi

Ответник: Keskkonnaamet

Встъпила страна: Keskkonnaministeerium

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 6, параграф 4 от Директива 2008/98/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и отмяна на определени директиви да се тълкува в смисъл, че допуска национален правен акт, който предвижда, че когато по отношение на определен вид отпадъци не са определени критерии за установяване на статус за край на отпадъка на равнището на Съюза, определянето на този статус зависи от обстоятелството дали за конкретния вид отпадъци са установени такива критерии с национален правен акт с общо приложение?
- 2) Предоставя ли член 6, параграф 4, първо изречение от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и отмяна на определени директиви —когато по отношение на определен вид отпадъци не са определени критерии за установяване на статус за край на отпадъка на равнището на Съюза — право на притежателя на отпадъците да иска от компетентния административен орган или от съд на държава членка статутът за край на отпадъка да бъде установен съгласно приложимата практика на Съда на Европейския съюз, независимо дали за конкретния вид отпадъци съществуват критерии, определени с национален правен акт с общо приложение?

⁽¹⁾ ОВ L 312, 2008 г., стр. 3.

**Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 5 февруари
2018 г. — A Ltd**

(Дело C-74/18)

(2018/C 142/43)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: A Ltd

Ответник: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Преюдициални въпроси

- 1) Приема ли се при тълкуването на член 157, параграф 1, първа алинея във връзка с член 13, точки 13 и 14 от Директива 2009/138/ЕО ⁽¹⁾, че държавата членка, която има право да събира данък върху застрахователните премии, е държавата, в която е установено дружеството (юридическо лице), титуляр на полица, или държавата, в която е установено дружеството, предмет на продажба на предприятие, когато застрахователно дружество, чието седалище е във Великобритания и което няма място на дейност във Финландия, предлага застраховка за покриване на рискове във връзка с продажба на предприятие

- на дружество, което действа като купувач при продажбата на предприятие и което не е установено във Финландия, като дружеството, предмет на продажбата на предприятие, е установено във Финландия,
 - на дружество, което действа като купувач при продажбата на предприятие и което е установено във Финландия, като дружеството, предмет на продажбата на предприятие, не е установено във Финландия,
 - на дружество, което действа като продавач при продажбата на предприятие и което не е установено във Финландия, като дружеството, предмет на продажбата на предприятие, е установено във Финландия
 - на дружество, което действа като продавач при продажбата на предприятие и което е установено във Финландия, а дружеството, предмет на продажбата на предприятие, не е установено във Финландия?
- 2) От значение ли е по делото, че застраховката покрива само данъчната отговорност, възникнала за дружеството, предмет на продажбата на предприятие, преди извършването на продажбата на предприятие?
- 3) От значение ли е по делото дали предмет на продажбата на предприятие са акциите или дял от дейността на дружеството, предмет на продажбата на предприятие?
- 4) В хипотезата, при която предмет на продажбата на предприятие са акциите на дружеството, предмет на продажбата на предприятие, от значение ли е фактът, че поетите от продавача ангажменти спрямо купувача, се отнасят само до обстоятелството, че купувачът е собственик на продадените акции и че спрямо тях не са налице претенции на трети лица?

⁽¹⁾ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 2009 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 8 февруари 2018 г. — A/
Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Дело C-89/18)

(2018/C 142/44)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: A

Ответник: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли — в случай че са въведени „нови ограничения“ за събиране на семейството по отношение на съпрузи, които ограничения *prima facie* нарушават клаузата „standstill“ по член 13 от Решение № 1/80 (Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране от 19 септември 1980 година относно развитието на асоциирането, във връзка със Споразумението за асоцииране от 12 септември 1963 година между Европейската икономическа общност и Турция) и са обосновани със съображения за „успешна интеграция“, признати от Съда на ЕС в решение от 12 април 2016 г. по дело C-561/14, *Genç* ⁽¹⁾, вж. също решение от 10 юли 2014 г. по дело C-138/13, *Dogan* ⁽²⁾, EU:C:2014:2066 — правило като това по член 9, параграф 7 от датския Закон за чужденците (Udlændingeloven) — което *inter alia* налага като общо условие, за да се допусне събиране на семейството на лице, гражданин на трета държава с разрешение за пребиваване в Дания, и съпруга/ата му, двойката да има по-голяма връзка с Дания, отколкото с Турция — да се счита за „обосновано от императивно съображение от общ интерес, подходящо [...] да гарантира осъществяването на преследваната законна цел и [ненадхвърлящо] необходимото за нейното постигане“?

2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен и с оглед на това се приеме, че изискването за връзка по принцип е подходящо да гарантира постигането на целта за интеграция, може ли, без да се засягат проверката относно ограничението и изискването за пропорционалност:

- (i) да се прилага практика, при която, когато съпругът/ата с разрешение за пребиваване в държавата членка (референтното лице) е пристигнал/а за първи път в Дания на възраст от 12-13 или повече години, при преценката относно връзката на референтното лице с държавата членка значителна тежест се придава на следното: дали лицето е имало или период на дългосрочно законно пребиваване от около 12 години в държавата членка, или период на пребиваване и стабилна заетост в държавата членка, през който период му се е налагало в значителна степен да осъществява контакти и да общува с колеги и клиенти на езика на държавата членка и който период е продължил без значително прекъсване за поне четири-пет години, или период на пребиваване и стабилна заетост, през който период не му се е налагало в значителна степен да осъществява контакти и да общува с колеги и клиенти на езика на държавата членка и който период е продължил без значителни прекъсвания за поне седем-осем години,
- (ii) да се прилага практика, при която обстоятелството, че референтното лице е запазило значителна връзка с държавата си по произход чрез чести или дълготрайни посещения в нея, има тежест като доказателство за неизпълнение на изискването за връзка, докато краткосрочните периоди на престой за ваканция или обучение нямат такава тежест при предоставянето на разрешение,
- (iii) да се прилага практика, при която т.нар. положение „брак, развод и повторен брак“ има голяма тежест като доказателство за неизпълнение на изискването за връзка?

⁽¹⁾ Решение на Съда от 12 април 2016 г., ECLI:EU:C:2016:247.

⁽²⁾ Решение на Съда от 10 юли 2014 г., ECLI:EU:C:2014:2066.

Иск, предявен на 8 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-91/18)

(2018/C 142/45)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Kyratsou и F. Tomat)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— Да се установи, че като е приела и оставила в сила правна уредба, съгласно която:

- i. продуктът ципуро/цикудия [спиртна напитка от гроздови джибри], произведен от „постоянни дестилерии“, се облага със ставка на акциза, намалена с 50 % спрямо стандартната национална ставка, докато алкохолните напитки, внасяни от други държави членки, се облагат със стандартната ставка на акциза, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 19 и 21, във връзка с член 23, параграф 2 от Директива 92/83/ЕИО ⁽¹⁾, както и по член 110 ДФЕС,
- ii. продуктът ципуро/цикудия, произведен от „инцидентни“ дестилерии, се облага с допълнително намалена ставка на акциза, докато алкохолните напитки, внасяни от други държави членки, се облагат със стандартната ставка на акциза, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 19 и 21, във връзка с член 22, параграф 1 от Директива 92/83/ЕИО и с член 3, параграф 1 от Директива 92/84/СЕЕ ⁽²⁾, както и по член 110 ДФЕС,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

На 24 септември 2015 г. Комисията изпраща на гръцките органи мотивирано становище, съгласно което, на първо място, като облага продукта ципуро/цикудия, произведен от „постоянни дестилерии“, със ставка на акциза, намалена с 50 % спрямо стандартната национална ставка, докато алкохолните напитки, внасяни от други държави членки, се облагат със стандартната ставка на акциза, Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 19 и 21, във връзка с член 23, параграф 2 от Директива 92/83/ЕИО, както и по член 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и, на второ място, като облага, при условията, предвидени в националното право, продукта ципуро/цикудия, произведен от малки „инцидентни“ дестилерии, с допълнително намалена ставка на акциза, докато алкохолните напитки, внасяни от други държави членки, се облагат със стандартната ставка на акциза, Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 19 и 21, във връзка с член 22, параграф 1 от Директива 92/83/ЕИО и с член 3, параграф 1 от Директива 92/84/ЕИО, както и по член 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Разпоредбите на правото на Съюза, които уреждат хармонизирането на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки, не предвиждат прилагането на намалена ставка на акциза за продукта ципуро/цикудия. Освен това облагането с допълнително намалена ставка на акциза на продукта ципуро/цикудия, произведен от малки „инцидентни“ дестилерии, не съответства на приложимите разпоредби на Директива 92/83/ЕИО, във връзка с относимите разпоредби на Директива 92/84/ЕИО. Следователно по отношение на тази мярка действащата гръцка правна уредба нарушава посочените директиви. Същевременно тя нарушава член 110 ДФЕС, първа алинея, тъй като налага по-неблагоприятно данъчно третиране на вносните алкохолни напитки, сходни с продукта ципуро/цикудия, и нарушава член 110 ДФЕС, втора алинея, тъй като защитава непряко продукта ципуро/цикудия, в сравнение с други алкохолни напитки, които предимно се внасят от други държави членки и се конкурират с този местен продукт.

⁽¹⁾ Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, 1992 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 152 и поправка в ОВ L 60, 2015 г., стр. 70).

⁽²⁾ Директива 92/84/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година относно сближаването на акцизните ставки на алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, 1992 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 159).

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Köln (Германия), постъпило на 13 февруари 2018 г. — Klaus Manuel Maria Brisch

(Дело C-102/18)

(2018/C 142/46)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Köln

Страни в главното производство

Заявител: Klaus Manuel Maria Brisch

Преюдициален въпрос

Задължително ли е за заявлението за европейско удостоверение за наследство по член 65, параграф 2 от Регламент № 650/2012 ⁽¹⁾ да се използва изготвен в съответствие с процедурата по консултиране по член 81, параграф 2 от същия регламент формуляр IV (приложение 4) съгласно член 1, параграф 4 от Регламента за изпълнение на Регламент № 650/2012 ⁽²⁾, или е само факултативно?

⁽¹⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 201, 2012 г., стр. 107).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1329/2014 на Комисията от 9 декември 2014 година за изготвяне на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 359, 2014 г., стр. 30).

Иск, предявен на 14 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Румъния

(Дело C-116/18)

(2018/C 142/47)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Samnadda, L. Nicolae și G. von Rintelen)

Ответник: Румъния

Искания на ищеца

- да установи, че като не е приела до 10 април 2016 г. законовите разпоредби и административните актове, необходими за постигане на съответствие с Директива 2014/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно колективното управление на авторското право и сродните му права и многотериториалното лицензиране на правата върху музикални произведения за използване онлайн на вътрешния пазар ⁽¹⁾, или, във всички случаи, като не е уведомила Комисията за приемането на такива мерки, Румъния е нарушила задълженията, които произтичат за нея от член 43, параграф 1 от тази директива;
- да задължи Румъния, в съответствие с разпоредбите на член 260, алинея 3 от ДФЕС, да заплати периодична имуществена санкция за всеки ден забава за нарушаване на задължението ѝ да уведоми за мерките за транспониране на Директива 2014/26/ЕС в размер от 42 377,60 евро на ден считано от деня на произнасяне на съдебното решение по това дело;
- да осъди Румъния да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В съответствие с член 43, параграф 1 от Директива 2014/26/ЕС държавите-членки имат задължението да приемат и да въведат в сила законовите и административните разпоредби, необходими за постигане на съответствие с тази директива, не по-късно от 10 април 2016 г., както и незабавно да съобщят за тези мерки на Комисията. Следователно задължение на държавите членки е да приемат необходимите мерки за транспониране на дадена директива в националното право в сроковете, определени в тази директива, и да уведомят Комисията за тези мерки.

Комисията предлага също така да се наложи на Румъния периодична имуществена санкция за всеки ден забава за нарушаване на задължението ѝ да уведоми за мерките за транспониране на Директива 2014/26/UE в размер от 42 377,60 евро на ден, считано от деня на произнасяне на съдебното решение по настоящото дело. Размерът на тази санкция е изчислен с отчитане на тежестта на нарушението, на неговата продължителност, както и на необходимостта да се осигури възпиращият ефект на периодичната имуществена санкция, съобразно с платежоспособността на тази държава членка.

Срокът за транспониране на директивата във вътрешното право е изтекъл на 10 април 2016 г.

⁽¹⁾ ОВ 2014 L 84, стр. 72.

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 19 февруари 2018 г. —
Vanessa Gambietz/Erika Ziegler**

(Дело C-131/18)

(2018/C 142/48)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vanessa Gambietz

Ответник: Erika Ziegler

Преюдициални въпроси

Следва ли член 6, параграф 3 от Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че посочената в член 6, параграф 1 от директивата фиксирана сума в размер на 40 EUR трябва да се приспадне от направените от трети лица разноси по събиране на вземането в резултат на забава на плащанията от страна на длъжника, при положение че тези разноси подлежат на възстановяване съгласно член 6, параграф 3 от директивата?

⁽¹⁾ ОВ L 48, 2011 г., стр. 1.

**Жалба, подадена на 23 февруари 2018 г. от River Kwai International Food Industry Co. Ltd срещу
решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 14 декември 2017 г. по дело T-460/14,
Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD)/Съвет на Европейския съюз**

(Дело C-144/18 P)

(2018/C 142/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (представители: F. Graafsma и J. Cornelis, advocaten)

Други страни в производството: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 14 декември 2017 г. по дело T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD)/Съвет на Европейския съюз и
- да осъди жалбоподателя по посоченото дело да заплати съдебните разноси на жалбоподателя в настоящото производство по обжалване, както и тези в производството пред Общия съд по дело T-460/14.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение на Общия съд е опорочено от няколко грешки при прилагане на правото и от изопачаване на фактите и доказателствата пред него. Поради това жалбоподателят смята, че обжалваното решение трябва да бъде отменено.

Жалбоподателят излага три основания за обжалване.

На първо място, липсата на разглеждане в обжалваното решение на възраженията на жалбоподателя срещу допустимостта на първоначалната жалба — включително по отношение на четвъртото основание — нарушава правото на защита на жалбоподателя пред Общия съд. В обжалваното решение се игнорира твърдението на жалбоподателя, че жалбата е недопустима, без да се посочва причина/мотиви защо не е необходимо да се разглеждат възраженията на жалбоподателя.

На второ място, като определя въпроса за разпределението на разходите като въпрос, свързан с изчисляването на нормалната стойност и следователно с изчисляването на дъмпинговия марж, а не като такъв, свързан с наличието на трайна промяна в обстоятелствата, обжалваното решение изопачава доказателствата. Никое от направените от жалбоподателя в хода на административната процедура твърдения не свързва въпроса за разпределението на разходите с изчисляването на дъмпинговия марж.

Накрая, обжалваното решение нарушава член 10 от основния Регламент ⁽¹⁾, както и общия принцип на недопускане на обратно действие, тъй като антидъмпинговото мито на жалбоподателя е ефективно увеличено със задна дата от 3,6 % на 12,8 %.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 8 март 2018 г. — Rose Vision/Комисия

(Дела T-45/13 RENV и T-587/15) ⁽¹⁾

(Клауза за подсъдност — Седма рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007 — 2013) — Споразумения за предоставяне на безвъзмездна помощ за проектите FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM и SFERA — Срок за предоставяне на изготвени при финансов одит окончателен доклад — Финансови одити, установяващи нередности при изпълненията на проектите — Преустановяване на плащанията — Поверителност на финансовите одити — Допустимост на декларираните разходи — Извъндоговорна отговорност — Възстановяване на платените суми — Вреди, причинени от вписването в системата за ранно предупреждение)

(2018/C 142/50)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Rose Vision, SL (Pozuelo de Alarcón, Испания) (представител: J.J. Marín López, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: по дело T-45/13 RENV, R. Lyal и M. Siekierzyńska, подпомагани от J. Rivas Andrés, адвокат, и по дело T-587/15, J. Estrada de Solà, P. Rosa Plaza и S. Delaude, подпомагани от J. Rivas Andrés, адвокат)

Предмет

По дело T-45/13 RENV, първо, искане на основание член 272 ДФЕС за установяване на нарушение на договорните клаузи, приложими за проекта FutureNEM, второ, искане на основание член 272 ДФЕС за обезщетяване на ищеца за вредите, които той твърди, че е претърпял вследствие на нарушението на тези договорни клаузи от Комисията, трето, искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетяване на ищеца за вредите, които твърди, че е претърпял вследствие на вписването му в системата за ранно предупреждение (СРП) и, четвърто, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на вписването на ищеца в СРП, а по дело T-587/15, първо, по същество, искане на основание член 272 ДФЕС за установяване на нарушение на договорните клаузи, приложими за проектите FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM et SFERA, второ, искане на основание член 272 ДФЕС за установяване, че ищецът не дължи на Комисията сумата, която тя претендира от него, за поправяне на вредите, които ищецът твърди, че е претърпял вследствие на нарушението на договорните клаузи от Комисията, както и за осъждане на Комисията да заплати сумите, които му се дължат за участието в тези проекти, трето, искане на основание член 268 ДФЕС за поправяне на вредите, претърпени от ищеца вследствие на вписването му в СРП, и, четвърто, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение C(2015) 5449 окончателен на Комисията от 28 юли 2015 г. за събиране на дължими от ищеца суми общо в размер на 535 613,20 EUR, заедно с лихви.

Диспозитив

- 1) Съединява дело T-45/13 RENV и дело T-587/15 за целите на съдебното решение.
- 2) Отхвърля исквете.
- 3) Rose Vision, SL понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия, включително, що се отнася до дело T-45/13 RENV, разноските, направени в първото производство пред Общия съд по дело T-45/13, в производството по обжалване по дело C-224/15 P и в производството по новото разглеждане.

⁽¹⁾ ОВ C 178, 22.6.2013 г.

Решение на Общия съд от 28 февруари 2018 г. — Vakakis kai Synergates/Комисия(Дело T-292/15) ⁽¹⁾**(Извъндоговорна отговорност — Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Допустимост — Злоупотреба с процесуални права — Конфликт на интереси — Задължение за полагане на дължима грижа — Загуба на възможност)**

(2018/C 142/51)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, anciennement Vakakis International — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Атина, Гърция) (представители: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel и E. Bertolotto, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Erlbacher и E. Георгиева, впоследствие E. Георгиева и L. Baumgart)

Предмет

Иск на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за вредата, която ищецът твърди, че е претърпял поради нередности, които Комисията била допуснала в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка „Засилване на системата за безопасност на храните в Албания“ (EuropeAid/129820/C/SER/AL)

Диспозитив

- 1) Европейският съюз е длъжен да поправи вредата, претърпяна от Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton поради загубата на възможност да му се възложи поръчката „Засилване на системата за безопасност на храните в Албания“ (EuropeAid/129820/C/SER/AL), както и поради понесените разходи и разноси във връзка с участието в тази процедура за възлагане на обществена поръчка.
- 2) Обезщетението, посочено в точка 1 от настоящия диспозитив, се увеличава с мораторни лихви, считано от произнасянето на настоящото решение до пълното изплащане, като процентът на тези лихви е определеният процент от Европейската централна банка (ЕЦБ) за основните ѝ операции по рефинансиране, увеличен с два пункта.
- 3) Отхвърля иска в останалата му част.
- 4) В срок от три месеца от датата на обявяване на настоящото решение страните следва да представят пред Общия съд точния размер на обезщетението, установен по общо съгласие.
- 5) При липса на общо съгласие, в същия срок страните следва да представят пред Общия съд своите искания по размера на обезщетенията.
- 6) Не се произнася по съдебните разноси.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 1 март 2018 г. — Полша/Комисия(Дело T-316/15) ⁽¹⁾

(ЕФРР — Отказ да се отпусне финансов принос за голям проект — Член 40, първа алинея, буква ж) от Регламент (ЕО) № 1083/2006 — Обосновка на публичния принос — Член 41, параграф 2 от Регламент № 1083/2006 — Превиишаване на срока)

(2018/C 142/52)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Majczyna)

Ответник: Европейска комисия (представители: В.-R. Killmann, D. Recchia и М. Siekierzyńska)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2015) 2230 на Комисията от 31 март 2015 г., с което на Република Полша се отказва финансов принос от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за големия проект „Развитие на иновативни услуги в общия обслужващ център на IBM във Вроцлав“ по приоритетна ос № 4 на оперативна програма „Иновативна икономика“

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 1 март 2018 г. — Полша/Комисия(Дело T-402/15) ⁽¹⁾

(ЕФРР — Отказ да се потвърди финансов принос за голям проект — Член 41, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 — Оценка на приноса на голям проект за постигане на целите на оперативната програма — Член 41, параграф 2 от Регламент № 1083/2006 — Превиишаване на срока)

(2018/C 142/53)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Majczyna)

Ответник: Европейска комисия (представители: В.-R. Killmann и М. Siekierzyńska)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2015) 3228 окончателен на Комисията от 11 май 2015 г., с което на Република Полша се отказва потвърждение на финансов принос от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за големия проект „Европейски център за единно обслужване — интелигентни логистични системи“ по приоритетната ос № 4 от оперативна програма „Иновативна икономика“

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 21.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 1 март 2018 г. — Shoe Branding Europe/EUIPO — adidas (Две успоредни ивици върху обувка)

(Дело T-85/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, състояща се от две успоредни ивици върху обувка — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща три успоредни ивици върху обувка — Относително основание за отказ — Увреждане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/C 142/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Белгия) (представител: J. Løje, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Lukošiusė)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: adidas AG (Herzogenaurach, Германия) (представители: I. Fowler и I. Junkar, solicitors)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 26 ноември 2015 г. (преписка R 3106/2014-2), постановено в производство по възражение със страни adidas и Shoe Branding Europe

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Shoe Branding Europe BVBA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 136, 18.4.2016 г.

Решение на Общия съд от 7 март 2018 г. — Le Pen/Парламент

(Дело T-140/16) ⁽¹⁾

(Правна уредба, свързана с разноските и надбавките на членовете на Европейския парламент — Надбавка за парламентарни сътрудници — Връщане на недължимо платени суми — Правомощие на генералния секретар — Тежест на доказване — Задължение за мотивиране — Злоупотреба с власт — Фактическа грешка — Равно третиране)

(2018/C 142/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-Marie Le Pen (Сен-Клу, Франция) (представители: първоначално М. Cessaldi и J.-P. Le Moigne, впоследствие М. Cessaldi, накрая F. Wagner, avocats)

Отвeтник: Европейски парламент (представители: S. Seyt и G. Corstens)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на генералния секретар на Парламента от 29 януари 2016 г., с което се разпорежда жалбоподателят да върне недължимо платената му сума от 320 026,23 EUR за надбавки за парламентарни сътрудници, и на съответното дебитно известие от 4 февруари 2016 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Jean-Marie Le Pen да заплати съдебните разноски, включително по обезпечителните производства.

⁽¹⁾ ОВ C 191, 30.5.2016 г.

Решение на Общия съд от 1 март 2018 г. — Altunis/EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Дело T-438/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка CIPRIANI — По-ранна словна марка на Европейския съюз HOTEL CIPRIANI — Реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [нов член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на стоките и услугите — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 (нов член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001))

(2018/C 142/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Фуншал, Португалия) (представители: A. Vanzetti, S. Bergia и G. Sironi, адвокати)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Hotel Cipriani Srl (Венеция, Италия) (представители: първоначално P. Cantrill, solicitor, и B. Brandreth, barrister, впоследствие B. Brandreth, A. Poulter и P. Brownlow, solicitors)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 7 юни 2016 г. (преписка R 1889/2015-4), постановено в производство по възражение със страни Hotel Cipriani и Altunis-Trading, Gestão e Serviços

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 343, 19.9.2016 г.

Решение на Общия съд от 9 март 2018 г. — Португалия/Комисия(Дело T-462/16) ⁽¹⁾

(ЕФГЗ — Разходи, изключени от финансиране — Полощи, свързани с площ — Разходи, направени от Португалия — Оправдани правни очаквания — Член 41, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 31, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 — Пропорционалност)

(2018/C 142/57)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida и P. Estêvão)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Sauka, подпомаган от M. Marques Mendes и A. Dias Henriques, адвокати)

Предмет

Жалба, подадена на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1059 на Комисията от 20 юни 2016 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ 2016, L 173, стр. 59) по отношение на Португалската република

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 392, от 24.10.2016 г.

Решение на Общия съд от 7 март 2018 г. — Gollnisch/Парламент(Дело T-624/16) ⁽¹⁾

(Правна уредба, свързана с разноските и надбавките на членовете на Европейския парламент — Надбавка за парламентарни сътрудници — Връщане на недължито платени суми — Правомощие на генералния секретар — Elesta in a via — Право на защита — Тежест на доказване — Задължение за потвърждение — Оправдани правни очаквания — Политически права — Равно третиране — Злоупотреба с власт — Независимост на депутатите — Фактическа грешка — Пропорционалност)

(2018/C 142/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bruno Gollnisch (Вилие льо Майо, Франция) (представители: първоначално N. Fakiroff, впоследствие F. Wagner, avocats)

Ответник: Европейски парламент (представители: G. Corstens и S. Seyr)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на генералния секретар на Парламента от 1 юли 2016 г., с което се разпорежда жалбоподателят да върне недължимо платената му сума от 275 984,23 EUR за надбавки за парламентарни сътрудници, и на съответното дебитно известие от 5 юли 2016 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Bruno Gollnisch понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейския парламент, включително по обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Решение на Общия съд от 1 март 2018 г. — Shoe Branding Europe/EUIPO — adidas (Две успоредни ивици върху обувка)

(Дело T-629/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, състояща се от две паралелни ивици върху обувка — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща три паралелни ивици върху обувка — Относително основание за отказ — Увреждане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/C 142/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Белгия) (представител: J. Løje, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Lukošūtė и A. Söder)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: adidas AG (Herzogenaurach, Германия) (представители: I. Fowler и I. Junkar, solicitors)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 8 юни 2016 г. (преписка R 597/2016-2), постановено в производство по възражение между adidas и Shoe Branding Europe

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Shoe Branding Europe BVBA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 402, 31.10.2016 г.

Решение на Общия съд от 8 март 2018 г. — Cinkciarz.pl/EUIPO (€\$)(Дело T-665/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „€\$“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001) — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001)

(2018/C 142/60)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Cinkciarz.pl sp. z o.o (Жельона гура, Полша) (представители: E. Skrzydło-Tefelska и K. Gajek, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 14 юли 2016 г. (преписка R 2086/2015-5) относно заявка за регистрация на знака „€\$“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 14 юли 2016 г. (преписка R 2086/2015-5).
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 402, 31.10.2016 г.

Решение на Общия съд от 28 февруари 2018 г. — Paulini/ЕЦБ(Дело T-764/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Възнаграждение — Годишно изменение на заплатите и преливите — Законосъобразност на Насоките — Метод за изчисляване — Вземане предвид на отпуските по болест — Вземане предвид на дейността на представител на персонала — Принцип за недопускане на дискриминация)

(2018/C 142/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Jörn Paulini (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: първоначално L. Levi и M. Vandenbussche, впоследствие L. Levi и A. Tumen и накрая L. Levi, avocats)

Ответник: Европейска централна банка (ЕЦБ) (представители: F. von Lindeiner и D. Camilleri Podestà, подпомагани от B. Wägenbaur, avocat)

Предмет

Искане по член 270 ДФЕС за отмяна на решението на ЕЦБ, съобщено на жалбоподателя на 15 декември 2015 г. и изменено на 10 февруари 2016 г., отнасящо се до годишното изменение на заплатите и премиите за 2015 г., както и искане за заплащане на обезщетение за вредите, които жалбоподателят търпи, че е претърпял в резултат на това решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Jörn Paulini понася собствените си съдебни разноски, както и тези на Европейската централна банка.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

**Решение на Общия съд от 28 февруари 2018 г. — dm-drogerie markt/EUIPO — Digital Print Group
O. Schimek (Foto Paradies)**

(Дело T-843/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Foto Paradies“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/C 142/62)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Карлсруе, Германия) (представители: T. Strack и O. Bludovsky, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Fischer, R. Manea и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Нюрнберг, Германия) (представители: L. Petri и M. Gilch, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 15 септември 2016 г. (R 1194/2015-1), постановено в производство по обявяване на недействителност със страни Digital Print Group O. Schimek и dm-drogerie markt

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда dm-drogerie markt GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 6.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 7 март 2018 г. — Fertisac/ECHA(Дело T-855/16) ⁽¹⁾

(REACH — Такса, дължила за регистрацията на вещество — Намаление за МСП — Проверка на ECHA по декларацията относно размера на предприятието — Решение за налагане на административна такса — Препоръка 2003/361/ЕО — Превиишаване на финансовите тавани — Понятието „свързано предприятие“)

(2018/C 142/63)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Fertisac, SL (Атарфе, Испания) (представител: J. Gomez Rodriguez, avocat)

Ответник: Европейска агенция по химикалите (ECHA) (представители: E. Maurage, J.-P. Trnka и M. Heikkilä, подпомогани от C. Garcia Molynieux и L. Tosoni, avocats)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение SME(2016) 5150 на ECHA от 15 ноември 2016 г., установяващо, че жалбоподателят не отговаря на условията за прилагане на предвиденото за средните предприятия намаление на таксата, и налагащо му плащането на административна такса, както и на фактури № 10060160 и № 10060161, съставени от ECHA и приложени към Решение SME(2016) 5150

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Fertisac, SL да заплати съдебните разходи, включително и тези в производството по допускане на обезпечение.

⁽¹⁾ ОВ С 30, 30.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 7 март 2018 г. — Equivalenza Manufactory/EUIPO — ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)(Дело T-6/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BLACK LABEL BY EQUIVALENZA“ — По-ранна международна фигуративна марка „LABELL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Прилика на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/C 142/64)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Equivalenza Manufactory, SL (Барселона, Испания) (представители: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal и E. Armero Lavie, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и M. del Mar Baldares)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: ITM Entreprises SA (Париж, Франция)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 11 октомври 2016 г. по преписка R 690/2016-2, постановено в производство по възражение със страни ITM Entreprises и Equivalenza Manufactory

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата за интелектуална собственост (EUIPO) от 11 октомври 2016 г. по преписка R 690/2016-2.
- 2) EUIPO понася освен направените от нея съдебни разноски и тези на Equivalenza Manufactory, SL, възникнали в хода на производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 27.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 9 март 2018 г. — Recordati Orphan Drugs/EUIPO — Laboratorios Normon (NORMOSANG)

(Дело T-103/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „NORMOSANG“ — По-ранна национална словна марка „NORMON“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Правило 19, параграф 2, буква а), подточка ii) и правило 20, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95 (понастоящем член 7, параграф 2, буква а), подточка ii) и член 8, параграфи 1 и 7 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430)

(2018/C 142/65)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Recordati Orphan Drugs (Пюто, Франция) (представител: J. Quirin, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Lukošiusė)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Laboratorios Normon SA (Трес Кантос, Испания) (представител: I. Gonzalez-Mogena Gonzalez, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 22 ноември 2016 г. (преписка R 831/2016-5), постановено в производство по възражение със страни Laboratorios Normon и Recordati Orphan Drugs.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Recordati Orphan Drugs да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 121, 18.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 8 март 2018 г. — Claro Sol Cleaning/EUIPO — Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)

(Дело T-159/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Claro Sol Facility Services desde 1972“ — По-ранна национална фигуративна марка „SOL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/C 142/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Claro Sol Cleaning, SLU (Мадрид, Испания) (представител: N. Fernández Fernández-Pacheco, avoca)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Solemo Оу (Хелзинки, Финландия) (представители: M. Müller и A. Fottner, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 9 януари 2017 г. (преписка R 478/2016-1), постановено в производство със страни Solemo и Claro Sol Cleaning

Диспозитив

- 1) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 9 януари 2017 г. (преписка R 478/2016-1).
- 2) Осъжда Solemo Оу да заплати направените от него съдебни разходи, както и тези на Claro Sol Cleaning, SLU.
- 3) EUIPO понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 195, 19.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 7 март 2018 г. — Rstudio/EUIPO — Embarcadero Technologies (RSTUDIO)

(Дело T-230/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „RSTUDIO“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „ER/STUDIO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 47, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001)

(2018/C 142/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Rstudio, Inc. (Бостън, Масачузет, Съединени американски щати) (представители: M. Edenborough, QC, и G. Smith, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Gája и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Embarcadero Technologies, Inc. (Сан Франциско, Калифорния, Съединени щати)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 6 февруари 2017 г. (преписка R 493/2016-5) относно производство по възражение при страни Embarcadero Technologies и Rstudio.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Rstudio, Inc. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 178, 6.6.2017 г.

Жалба, подадена на 19 януари 2018 г. — La Marchesiana/EUIPO — Marchesi Angelo (MARCHESEI)

(Цело T-35/18)

(2018/C 142/68)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: La Marchesiana Srl (Милано, Италия) (представители: M. Franzosi, F. Santonocito, A. Sobol, avvocati)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Marchesi Angelo Srl (Милано, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „MARCHESEI“, състояща се от седем щриха, оцветени в оранжево, синьо, жълто, червено, зелено, черно и виолетово — марка на Европейския съюз № 4 187 159

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 ноември 2017 г. по съединени преписки R 1753/2016-4 и R 1802/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени обжалваното решение и да отхвърли изцяло искането на Angelo Marchesi за заличаване на марка на ЕС № 4 187 159 поради неизползване,
- да установи и да обяви, за целите на изменението на обжалваното решение, че марка на ЕС № 4 187 159 е била реално използвана в Европейския съюз през референтния период съгласно член 58, параграф 1 от Регламента относно марката на ЕС за стоки/услуги от класове 8 (Ръчни инструменти, по-специално кухненски принадлежности), 16 (Хартия, картон, печатни материали, книги, списания, материали за художници, канцеларски принадлежности, учебни материали), 21 (Домакински или кухненски принадлежности и съдове, тенджери за готвене, чинии, чаши, стъклария, порцелан и керамика), 29 (Хранителни продукти от животински произход, консервирани, сушени и обработени плодове и зеленчуци; желета, сладка, конфитюри, компоти; яйца, мляко и млечни продукти; олио и мазнини за хранителни цели), 30 (Кафе и заместители на кафе, чай, какао, захар, ориз, брашно, хляб, макаронени изделия, сладкарски изделия, сладолед, добавки, предназначени за подобряване на вкуса на храните), 33 (Алкохолни напитки), както и стоки/услуги от класове 30 (Кафе), 41 (Образователни и обучителни дейности, курсове за обучение), 43 (Доставка на храни и напитки, услуги, предоставяни от предприятия, които организират доставката на готови за консумация храни и напитки, приготвяни от барове, ресторанти, ресторанти на самообслужване, столови),

- при условията на евентуалност, за целите на частичното изменение на обжалваното решение, да отхвърли искането за заличаване поради неизползване на марка на ЕС № 4 187 159 по отношение на стоките и услугите от класове 30 (Кафе), 41 (Образователни и обучителни дейности, курсове за обучение), 43 (Доставка на храни и напитки, услуги, предоставяни от предприятия, които организират доставката на готови за консумация храни и напитки, приготвяни от барове, ресторанти, ресторанти на самообслужване, столови);
- да осъди загубилата делото страна да заплати разноските във връзка с настоящото производство и с предходните два процедурни етапа.

Изложени основания

- Неправилна оценка на доказателствата за използване по смисъла на член 58, параграф 1, буква а) и на член 18, параграф 1 от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 24 януари 2018 г. — Autoridad Portuaria de Vigo/Комисия

(Дело T-41/18)

(2018/C 142/69)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Autoridad Portuaria de Vigo (Виго, Испания) (представител: J. Costas Alonso, abogado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да гарантира, че Европейската комисия, като пазителка на Договорите, спазва задължението си да следи за еднообразното прилагане на общностните разпоредби от всички държави членки, като действа по начин, който осигурява еднообразното прилагане във всички държави членки на нормативната уредба относно вноса на продукти с животински произход от трети страни и като уеднаквява правилата, уреждащи този контрол,
- в частност, да разпорежи на Генерална дирекция „Здравеопазване и безопасност на храните“ на Европейската комисия да извърши сравнителен анализ относно прилагането на общностната законодателна рамка, която урежда вноса на продукти с животински произход от трети страни на пристанищата на Виго и Леиксоес (Португалия).

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че разликите в прилагането на общностната нормативна уредба по отношение на вноса на охладени и замразени рибни продукти от страни, които не са членки на Европейския съюз, водят до изопачаване на правилата за конкуренция и за *level playing field*, което в крайна сметка води до нарушаване на конкуренцията.

В това отношение жалбоподателят твърди, че пристанищата изпълняват ключова роля в движението на стоки и по-специално, що се отнася до вноса на рибни продукти, 76 % от който минава през пристанищата.

Жалба, подадена на 6 февруари 2018 г. — Alfamicro/Комисия

(Дело T-64/18)

(2018/C 142/70)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Alfamicro — Sistema de Computadores — Sociedade Unipessoal, Lda (Cascais, Португалия) (представители: G. Gentil Anastácio и D. Pirra Xarepe, advogados)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да обяви за недействително Решение (2017) 8839 окончателен на Комисията от 13 декември 2017 г. относно събиране на вземане в частта относно дебитно известие № 3241507078, от една страна, и да отмени посоченото решение и останалата му част, от друга страна;
- Да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:

1. Що се отнася до искането за обявяване на недействителност, жалбоподателят изтъква изземане на съдебни правомощия от страна на Комисията, тъй като тя е заместила постановеното от Общия съд решение от 14 ноември 2017 г. по дело T-831/14, доколкото този съд определя вземането на Съюза във връзка с определено задължение с решение с различно съдържание, което решение представлява изпълнително основание относно това задължение в нарушение на член 19 ДЕС и на член 272 ДФЕС;
2. Що се отнася до искането за отмяна, жалбоподателят изтъква:
 - липса на мотиви, доколкото Комисията само е посочила, че са констатирани определени систематични пропуски при проверките на финансовия одит във връзка със споразумението предмет на обжалваното решение, без обаче да обясни в какво се състоят посочените пропуски;
 - нарушение на закона, тъй като при автоматичното пренасяне на изводите от финансовия одит, осъществен в рамките на договорно правоотношение към други договорни отношения, Комисията е нарушила член 135, параграф 5, втора алинея от Регламент № 966/2012 ⁽¹⁾, както и основен принцип на административните договори в най-общ смисъл и на обществените поръчки, в тесен смисъл, а именно за неприкосновеността на клаузата относно възнаграждението.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г., относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, стр. 1).

Жалба, подадена на 9 февруари 2018 г. — Barata/Парламент

(Дело T-81/18)

(2018/C 142/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Joao Miguel Barata (Еврей, Белгия) (представители: G. Pandey, D. Rovetta и V. Villante, lawyers)

Отговорник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- най-напред, в настоящото производство по член 277 от Договора за функционирането на Европейския съюз да обяви при необходимост член 90 от Правилника за длъжностни лица за невалиден и неприложим,

- да отмени, първо, решението на Европейския парламент от 30 октомври 2017 г., с което се отхвърля жалбата от 19 юни 2017 г. на жалбоподателя по член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз,
- да отмени, второ, решенията от 20 март 2017 г. на директора по развитие на човешките ресурси за отхвърляне на искането на жалбоподателя за включване в проект на списък на длъжностни лица, избрани за целите на програма за обучение по процедурата за сертифициране за 2016 г., както и за отхвърляне на искането му по член 90, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица,
- да отмени, трето, решението на Европейския парламент от 14 февруари 2016 г., с което жалбоподателят е уведомен за постигнатите от него резултати и за невключването му в списъка на избраните длъжностни лица за процедурата за сертифициране за 2016 г.,
- да отмени, четвърто, решението на Европейския парламент от 8 декември 2017 г., с което жалбоподателят е уведомен, че е класиран на 36-то място от общо 87 заявления за процедурата за сертифициране за 2016 г. и че поради това името му не е включено в съответния проект на списък,
- да отмени, пето, решението на Европейския парламент от 21 декември 2016 г., с което се отказва преразглеждане на оценката на жалбоподателя и същият се изключва от посочения процес на сертифициране,
- да отмени, шесто, обявление 2016/014 от 7 октомври 2016 г. на Европейския парламент за провеждане на вътрешен конкурс,
- да отмени, накрая, целия проект на Европейския парламент за списък на длъжностни лица, избрани да участват в горепосочената програма за обучение,
- да присъди обезщетение на жалбоподателя в размер на 50 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание е твърдение за явна грешка в преценката, нарушение на задължението за мотивиране, нарушение на член 25 от Правилника за длъжностните лица, явна грешка в преценката на релевантните факти и документи и нарушение на член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
2. Второто основание е твърдение за нарушение на принципа на ефективна съдебна защита, нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, незаконосъобразност и неприложимост на член 90 от Правилника за длъжностните лица.
3. Третото основание е твърдение за липса на компетентност, нарушение на обявлението за конкурс, на член 30 от Правилника за длъжностните лица във връзка с приложение III към този правилник и на задължението за добра администрация.
4. Четвърто основание е твърдение за нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата, явна грешка в преценката и нарушение на принципите на равенство.
5. Петото основание е твърдение за нарушение на членове 1, 2, 3 и 4 от Регламент № 1/58⁽¹⁾, членове 1г и 28 от Правилника за длъжностните лица и член 1, параграф 1, буква е) от приложение III към този правилник, както и на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация.

⁽¹⁾ Регламент № 1 относно определянето на езиковия режим на Европейската общност за атомна енергия (ОВ 17 1958 г., стр. 401; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 5).

Жалба, подадена на 19 февруари 2018 г. — International Skating Union/Комисия

(Дело T-93/18)

(2018/C 142/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: International Skating Union (Лозана, Швейцария) (представител: J.-F. Bellis, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решението на Комисията от 8 декември 2017 г. по приписка AT.40208 — International Skating Union's Eligibility rules и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага осем основания.

1. Според първото основание логиката, на която почива оспорваното решение, е опорочена от съществено противоречие.
2. Според второто основание правилата на жалбоподателя за избираемост нямат за предмет да ограничат конкуренцията.
3. Според третото основание правилата на жалбоподателя за избираемост нямат за резултат ограничаване на конкуренцията.
4. Според четвъртото основание решението на жалбоподателя да не одобри кьнки дербито в Дубай през 2014 г. попада извън обхвата на член 101 ДФЕС, защото това решение е преследвало легитимна цел в съответствие с етичния кодекс на жалбоподателя, който забранява всякакви форми на подкрепа на залаганията.
5. Според петото основание във всеки случай решението на жалбоподателя да не одобри кьнки дербито в Дубай през 2014 г. попада извън териториалния обхват на член 101 ДФЕС.
6. Според шестото основание твърдението, че правилата на Спортния арбитражен съд утвърждават твърдените ограничения на конкуренцията, е неоснователно.
7. Според седмото основание Комисията е надхвърлила правомощията си, налагайки на жалбоподателя мерки, които нямат връзка с установяването на нарушение.
8. Според осмото основание налагането на периодични имуществени санкции е лишено от всякакво правно основание.

Иск, предявен на/Жалба, подадена на 12 февруари 2018 г. — Gollnisch/Парламент

(Дело T-95/18)

(2018/C 142/73)

Език на производството: френски

Страни

Ищец/Жалбоподател: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Франция) (представител: B. Bonnefoy-Claudet, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания на ищеца/жалбоподателя

Ищецът/Жалбоподателят иска от Общия съд:

- annuler la décision du Bureau du Parlement européen en date du 23 octobre 2017, référencée PE 610.437/BUR/Decision, telle que notifiée par la lettre du Président du Parlement européen du 1er décembre référencée D 318700 et rejetant la réclamation de M. Gollnisch en appel des Questeurs contre la décision du Secrétaire général;
- annuler ensemble la décision du Secrétaire général du Parlement européen en date du 1er juillet 2016, notifiée le 6, portant „qu'un montant de 275 984,23 euros aurait été indûment versé en faveur de M. Bruno Gollnisch“ et ordonnant à l'ordonnateur compétent et au comptable de l'institution de procéder au recouvrement de cette somme;
- annuler ensemble la notification et les mesures d'exécution de la décision précitée contenues dans la lettre du Directeur général des Finances du 6 juillet 2016, réf. D 201920;
- annuler ensemble la note de débit n° 2016-914 signée du même directeur général des finances à la date du 5 juillet 2016;
- attribuer au requérant la somme de 50 000 euros en réparation du préjudice moral résultant tout-à-la fois des accusations infondées émises avant toute conclusion d'enquête, de l'atteinte portée à son image, du trouble très important occasionné dans sa vie personnelle et politique par la décision attaquée, et de la somme considérable de travail qu'il a été contraint de consacrer à ces procédures;
- lui attribuer également la somme de 28 000 euros au titre des frais exposés pour la rétribution de ses conseils, la préparation du présent recours, les coûts de copie et de dépôt dudit recours et des pièces y annexées;
- condamner le Parlement européen aux entiers dépens.

Основания и основни доводи

À l'appui du recours, la partie requérante invoque deux moyens dirigés spécifiquement contre la décision du Bureau.

1. Premier moyen, tiré de plusieurs violations des formes substantielles que la partie défenderesse aurait commises lors de l'adoption de la décision attaquée. Selon la partie requérante, la procédure ayant conduit à l'adoption de la décision attaquée viole le droit de la partie requérante à voir sa cause entendue par une instance impartiale. La partie défenderesse aurait également violé ses droits de la défense. La décision attaquée se fonderait ensuite sur une déclaration inexacte du représentant des Questeurs et sa motivation serait insuffisante, dans la mesure où elle ne répondrait pas à plusieurs des griefs soulevés par la partie requérante.
2. Deuxième moyen, tiré d'une dénaturation des faits ayant amené à l'adoption de la décision attaquée.

La partie requérante soulève également les moyens qu'elle a formés à l'encontre de la décision du Secrétaire général querellée devant le Bureau du Parlement, en ce que ce dernier aurait maintenu la décision attaquée, sans tenir correctement compte des arguments avancés par la partie requérante.

1. Premier moyen, tiré des vices affectant la procédure ayant abouti à l'adoption de la décision du Secrétaire général, afférents à l'incompétence du Secrétaire général, à une violation des droits de la défense, à une inversion de la charge de la preuve, à une insuffisance de motivation, ainsi qu'à l'atteinte aux principes de sécurité juridique et de confiance légitime.

2. Deuxième moyen, tiré d'une atteinte aux droits civiques des assistants parlementaires, du traitement discriminatoire mis en œuvre à l'encontre de la partie requérante, d'un détournement de pouvoir, d'une atteinte à l'indépendance des députés et d'une méconnaissance du rôle des assistants parlementaires locaux, ainsi que d'une violation du principe de proportionnalité.

Жалба, подадена на 22 февруари 2018 г. — Fundación Tecnia Research & Innovation/REA

(Дело T-104/18)

(2018/C 142/74)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Fundación Tecnia Research & Innovation (Donostia-San Sebastián, Испания) (представители: P. Palacios Pesquera и M. Rius Coma, abogados)

Ответник: Изпълнителна агенция за научни изследвания (REA)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме за допустими настоящата жалба и изложените в нея основания;
- да уважи изложените основания и в резултат от това да отмени обжалваното решение, като обяви, че не следва да се възстановяват сумите, които съответстват на изпълнените от TECNALIA задачи;
- да осъди REA да заплати съдебните разноски в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението, прието в рамките на състезателното производство за възстановяване на помощта, предоставена по проект FP7-SME-2013-605879-FOODWATCH grant agreement. В основата на решението за отмяна на споразумението за отпускане на помощ по проекта FoodWatch е твърденият пропуск от ответника да бъде уведомен за съществуването на проекта BreadGuard, който според REA е много сходен с проекта FoodWatch от гледна точка на цели, методология на работа и очаквани резултати.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на мотиви на обжалваното решение, тъй като оневиняващите обстоятелства, изтъкнати от TECNALIA в рамките на състезателното производство по разследване, не са били взети предвид.
2. Второто основание е изведено от нарушение на съдържанието на приложение II към Споразумението за отпускане на помощ по проекта FoodWatch, тъй като ответникът не е съобщил имената на независимите експерти, подписали експертизите, на които се основава обжалваното решение, възпрепятствайки по този начин отвода им от страна на TECNALIA.
3. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на виновна отговорност, тъй като ответникът не е взел предвид степента на участие на TECNALIA в извършването на твърдените деяния.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушението на принципа на законност, като се има предвид правилното изпълнение на проектите и липсата на нарушение или неизпълнение от страна на TECNALIA на поетите задължения.
5. Петото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като не е взета предвид степента на виновност на всеки един от участниците в твърдяното нарушение.

Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Laverana/EUIPO — Agroescopark (VERA GREEN)

(Дело T-106/18)

(2018/C 142/75)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Laverana GmbH & Co.KG (Венигсен, Германия) (представители: J. Wachinger, M. Zöbisch и R. Drozd, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Agroescopark (Махадаонда, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „VERA GREEN“ — заявка за регистрация № 15 068 646

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 18 декември 2017 г. по преписка R 982/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001

Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)

(Дело T-117/18)

(2018/C 142/76)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Ченстохова, Полша) (представител: C. Rogula, adwokat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „200 PANORAMICZNYCH“ — заявка № 15 299 688

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 15.12.2017 г. по преписка R 2194/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени решението на пети апелативен състав, като уважи жалбата на жалбоподателя и регистрира марката „200 PANORAMICZNYCH“, доколкото следва да се установи, че словният знак „200 PANORAMICZNYCH“ не отговаря на условията по член 7, параграф 1, в частност букви б) и в) от Регламента за марката на ЕС и съответно не е налице основание да се откаже регистрацията на марката,

и/или

- че в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламента за марката на ЕС словният знак „200 PANORAMICZNYCH“ е придобил отличителен характер чрез използване (вторична отличителност), поради което не е налице основание да се откаже регистрацията на марката, и в частност не е изпълнено нито едно от условията по член 7, параграф 1, букви б), в) и г),

при условията на евентуалност:

- да отмени решението на пети апелативен състав и да задължи Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) отново да разгледа заявката за марка на ЕС с цел регистриране на словния знак „200 PANORAMICZNYCH“, заявка № 015299688, в частност с оглед на отстраняването на сега съществуващите грешки, а именно да се установи, че словният знак „200 PANORAMICZNYCH“ не отговаря на условията по член 7, параграф 1, в частност букви б) и в) от Регламента за марката на ЕС и съответно не е налице абсолютно основание да се откаже регистрацията,

и/или

- че в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламента за марката на ЕС словният знак „200 PANORAMICZNYCH“ е придобил отличителен характер чрез използване (вторична отличителност), поради което не е налице основание да се откаже регистрацията на марката, и в частност не е изпълнено нито едно от условията по член 7, параграф 1, букви б), в) и г),
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламент 2017/1001.

Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (300 PANORAMICZNYCH)

(Дело T-118/18)

(2018/C 142/77)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Ченстохова, Полша) (представител: C. Rogula, adwokat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „300 PANORAMICZNYCH“ — заявка № 15 299 696

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 15.12.2017 г. по преписка R 2195/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени решението на пети апелативен състав, като уважи жалбата на жалбоподателя и регистрира марката „300 PANORAMICZNYCH“, доколкото следва да се установи, че словният знак „300 PANORAMICZNYCH“ не отговаря на условията по член 7, параграф 1, в частност букви б) и в) от Регламента за марката на ЕС и съответно не е налице основание да се откаже регистрацията на марката,

и/или

- че в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламента за марката на ЕС словният знак „300 PANORAMICZNYCH“ е придобил отличителен характер чрез използване (вторична отличителност), поради което не е налице основание да се откаже регистрацията на марката, и в частност не е изпълнено нито едно от условията по член 7, параграф 1, букви б), в) и г),

при условията на евентуалност:

- да отмени решението на пети апелативен състав и да задължи Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) отново да разгледа заявката за марка на ЕС с цел регистриране на словния знак „300 PANORAMICZNYCH“, заявка № 015299696, в частност с оглед на отстраняването на сега съществуващите грешки, а именно да се установи, че словният знак „300 PANORAMICZNYCH“ не отговаря на условията по член 7, параграф 1, в частност букви б) и в) от Регламента за марката на ЕС и съответно не е налице абсолютно основание да се откаже регистрацията,

и/или

- че в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламента за марката на ЕС словният знак „300 PANORAMICZNYCH“ е придобил отличителен характер чрез използване (вторична отличителност), поради което не е налице основание да се откаже регистрацията на марката, и в частност не е изпълнено нито едно от условията по член 7, параграф 1, букви б), в) и г),
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламент 2017/1001.

Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)

(Дело T-119/18)

(2018/C 142/78)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Ченстохова, Полша) (представител: C. Rogula, adwokat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „400 PANORAMICZNYCH“ — заявка за регистрация № 15 299 704

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 15.12.2017 г. по преписка R 2200/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени решението на пети апелативен състав, като уважи жалбата на жалбоподателя и регистрира марката „400 PANORAMICZNYCH“, доколкото следва да се установи, че словният знак „400 PANORAMICZNYCH“ не отговаря на условията по член 7, параграф 1, в частност букви б) и в) от Регламента за марката на ЕС и съответно не е налице основание да се откаже регистрацията на марката,

и/или

- че в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламента за марката на ЕС словният знак „400 PANORAMICZNYCH“ е придобил отличителен характер чрез използване (вторична отличителност), поради което не е налице основание да се откаже регистрацията на марката, и в частност не е изпълнено нито едно от условията по член 7, параграф 1, букви б), в) и г),

при условията на евентуалност:

- да отмени решението на пети апелативен състав и да задължи Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) отново да разгледа заявката за марка на ЕС с цел регистриране на словния знак „400 PANORAMICZNYCH“, заявка № 015299704, в частност с оглед на отстраняването на сега съществуващите грешки, а именно да се установи, че словният знак „400 PANORAMICZNYCH“ не отговаря на условията по член 7, параграф 1, в частност букви б) и в) от Регламента за марката на ЕС и съответно не е налице абсолютно основание да се откаже регистрацията,

и/или

- че в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламента за марката на ЕС словният знак „400 PANORAMICZNYCH“ е придобил отличителен характер чрез използване (вторична отличителност), поради което не е налице основание да се откаже регистрацията на марката, и в частност не е изпълнено нито едно от условията по член 7, параграф 1, букви б), в) и г),
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламент 2017/1001.

Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)

(Дело T-120/18)

(2018/C 142/79)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Ченстохова, Полша) (представител: C. Rogula, adwokat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „500 PANORAMICZNYCH“ — заявка № 15 299 712

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 15.12.2017 г. по преписка R 2201/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени решението на пети апелативен състав, като уважи жалбата на жалбоподателя и регистрира марката „500 PANORAMICZNYCH“, доколкото следва да се установи, че словният знак „500 PANORAMICZNYCH“ не отговаря на условията по член 7, параграф 1, в частност букви б) и в) от Регламента за марката на ЕС и съответно не е налице основание да се откаже регистрацията на марката,

и/или

- че в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламента за марката на ЕС словният знак „500 PANORAMICZNYCH“ е придобил отличителен характер чрез използване (вторична отличителност), поради което не е налице основание да се откаже регистрацията на марката, и в частност не е изпълнено нито едно от условията по член 7, параграф 1, букви б), в) и г),

при условията на евентуалност:

- да отмени решението на пети апелативен състав и да задължи Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) отново да разгледа заявката за марка на ЕС с цел регистриране на словния знак „500 PANORAMICZNYCH“, заявка № 015299712, в частност с оглед на отстраняването на сега съществуващите грешки, а именно да се установи, че словният знак „500 PANORAMICZNYCH“ не отговаря на условията по член 7, параграф 1, в частност букви б) и в) от Регламента за марката на ЕС и съответно не е налице абсолютно основание да се откаже регистрацията,

и/или

- че в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламента за марката на ЕС словният знак „500 PANORAMICZNYCH“ е придобил отличителен характер чрез използване (вторична отличителност), поради което не е налице основание да се откаже регистрацията на марката, и в частност не е изпълнено нито едно от условията по член 7, параграф 1, букви б), в) и г),

- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламент 2017/1001.

Жалба, подадена на 20 февруари 2018 г. — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)

(Дело T-121/18)

(2018/C 142/80)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Ченстохова, Полша) (представител: C. Rogula, adwokat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „1000 PANORAMICZNYCH“ — заявка № 15 299 671

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 15.12.2017 г. по преписка R 2208/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени решението на пети апелативен състав, като уважи жалбата на жалбоподателя и регистрира марката „1000 PANORAMICZNYCH“, доколкото следва да се установи, че словният знак „1000 PANORAMICZNYCH“ не отговаря на условията по член 7, параграф 1, в частност букви б) и в) от Регламента за марката на ЕС и съответно не е налице основание да се откаже регистрацията на марката,

и/или

- че в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламента за марката на ЕС словният знак „1000 PANORAMICZNYCH“ е придобил отличителен характер чрез използване (вторична отличителност), поради което не е налице основание да се откаже регистрацията на марката, и в частност не е изпълнено нито едно от условията по член 7, параграф 1, букви б), в) и г),

при условията на евентуалност:

- да отмени решението на пети апелативен състав и да задължи Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) отново да разгледа заявката за марка на ЕС с цел регистриране на словния знак „1000 PANORAMICZNYCH“, заявка № 015299671, в частност с оглед на отстраняването на сега съществуващите грешки, а именно да се установи, че словният знак „1000 PANORAMICZNYCH“ не отговаря на условията по член 7, параграф 1, в частност букви б) и в) от Регламента за марката на ЕС и съответно не е налице абсолютно основание да се откаже регистрацията,

и/или

- че в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламента за марката на ЕС словният знак „1000 PANORAMICZNYCH“ е придобил отличителен характер чрез използване (вторична отличителност), поради което не е налице основание да се откаже регистрацията на марката, и в частност не е изпълнено нито едно от условията по член 7, параграф 1, букви б), в) и г),

- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламент 2017/1001.

Жалба, подадена на 27 февруари 2018 г. — Lidl Stiftung/EUIPO — Shimano Europe (PRO)

(Дело T-122/18)

(2018/C 142/81)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Lidl Stiftung & Co. KG (Некарсулм, Германия) (представители: A. Berger и A. Marx, lawyers)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Shimano Europe BV (Нуншпейт, Нидерландия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на ЕС „PRO“ — заявка за регистрация № 14 468 904

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 декември 2017 г. по преписка R 1332/2017-5.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да отхвърли възражение № 002654773 срещу заявка за марка на ЕС № 014 468 904,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.
- да осъди Shimano Europe B.V. да заплати разноските за производството пред EUIPO.

Изложени основания

- нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 2017/1001,
- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 27 февруари 2018 г. — Bayer Intellectual Property/EUIPO (Изображение на сърце)

(Дело T-123/18)

(2018/C 142/82)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bayer Intellectual Property GmbH (Монхайм на Рейн, Германия) (представители: V. von Bomhard и J. Fuhrmann, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на сърце) — заявка за регистрация № 15 701 568

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 7 декември 2017 г. по преписка R 145/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

- да уважи подадената от жалбоподателя пред апелативния състав на EUIPO жалба,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

/Жалба, подадена на 27 февруари 2018 г. — Van Haren Schoenen/Комисия

(Дело T-126/18)

(2018/C 142/83)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: van Haren Schoenen BV (Валвейк, Нидерландия) (представители: S. De Knop, B. Natens, A. Willems и M. Meulenbelt, Rechtsanwältе)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца/жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за недопустима,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2232 на Комисията от 4 декември 2017 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам, произведени от някои производители износители в Китайската народна република и Виетнам, и за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Нарушение на член 5, параграфи 1 и 2 ДЕС поради липса на правно основание за приемането на оспорвания регламент. При условията на евентуалност жалбоподателите изтъкват нарушение на принципа на институционалното равновесие по смисъла на член 13, параграф 2 ДЕС.
2. Нарушение на член 266 ДФЕС, тъй като не били взети необходимите мерки за изпълнение на решението от 4 февруари 2016 г., C&J Clark International (C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Нарушение на член 1, параграф 1 и на член 10, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1036⁽¹⁾ и на принципа на правна сигурност вследствие на въвеждането на антидъмпингови мита върху стоки, допуснати за свободно обращение.
4. Нарушение на член 21 от Регламент (ЕС) 2016/1036, тъй като антидъмпинговите мита били въведени, без да бъде извършена нова преценка на интереса на Съюза. Според жалбоподателя при всички обстоятелства било очевидно погрешно да се приеме, че въвеждането на антидъмпинговите мита било в интерес на Съюза.

5. Нарушение на член 5, параграфи 1 и 4 ДЕС, тъй като бил приет правен акт, с който се надхвърляло необходимото за постигане на неговата цел.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 21).

Жалба, подадена на 28 февруари 2018 г. — Cortina и FLA Europe/Комисия

(Дело T-127/18)

(2018/C 142/84)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподатели: Cortina (Ауденарде, Белгия) и FLA Europe (Ауденарде) (представители: S. De Knop, B. Natens и A. Willems, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за недопустима;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2232 на Комисията от 4 декември 2017 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам, произведени от някои производители износители в Китайската народна република и Виетнам, и за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Нарушение на член 5, параграфи 1 и 2 ДЕС поради липса на правно основание за приемането на оспорвания регламент. При условията на евентуалност жалбоподателите изтъкват нарушение на принципа на институционалното равновесие по смисъла на член 13, параграф 2 ДЕС.
2. Нарушение на член 266 ДФЕС, тъй като не били взети необходимите мерки за изпълнение на решение от 4 февруари 2016 г., C&J Clark International (C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Нарушение на член 5, параграфи 1 и 4 ДЕС, тъй като бил приет правен акт, с който се надхвърляло необходимото за постигане на неговата цел.

Жалба, подадена на 22 февруари 2018 г. — IQ Group Holdings Berhad/EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs)

(Дело T-133/18)

(2018/C 142/85)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: IQ Group Holdings Berhad (Хекмондуайк, Обединено кралство) (представител: S. Carter, lawyer)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Krinner Innovation GmbH (Щраскирхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „Lumiqs“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 220 053

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 12 декември 2017 г. по преписка R 983/2017-1.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да допусне продължаване на производството по регистрация по отношение на спорните стоки съгласно изменението,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски по настоящото производство.

Изложено основание

- нарушение на член 8, параграф 1, точка б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 1 март 2018 г. — Monster Energy/EUIPO — Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)

(Дело T-134/18)

(2018/C 142/86)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Monster Energy Company (Корона, Калифорния, САЩ) (представител: P. Brownlow, Solicitor)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nordbrand Nordhausen GmbH (Нордхаузен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „BALLER'S PUNCH“ — заявка за регистрация № 14 823 306

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 декември 2017 г. по преписка R 998/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

- да отмени решението на отдела по споровете от 13 март 2017 г. по възражение B002643172,
- да регистрира противопоставената марка за всички стоки от заявката,
- да осъди EUIPO да заплати направените от нея съдебните разноски, както и тези на жалбоподателя.

Изложено основание

- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 21 февруари 2018 г. — Avio/Комисия

(Дело T-139/18)

(2018/C 142/87)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Avio SpA (Рим, Италия) (представители: G. Roberti, G. Bellitti и I. Perego, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- по същество, да отмени Решение на Комисията C(2016) 4621 окончателен от 20 юли 2016 г. относно разрешение по член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия, за концентрацията „ASL/Arianespace“, преписка COMP/M.7724,
- като мярка за събиране на доказателствата да разпреди на Комисията на основание членове 88, 89 и член 91, буква б) от Процедурния правилник, да представи документите, посочени в Раздел III от настоящата жалба,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата е срещу Решение на Комисията C(2016) 4621 окончателен от 20 юли 2016 г. относно разрешение по член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия, за концентрацията „ASL/Arianespace“, преписка COMP/M.7724, публикувано в неупотребителната си версия на 11 декември 2017 г.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Комисията е допуснала явна грешка в преценката, непълнота на разследването и на мотивите, тъй като не е анализираща правилно опасността от отстраняване на конкуренти от пазара на изстрелващите устройства, с които оперира Arianespace, по-специално с оглед на капацитета, стимулите и антиконкурентните последици,
 2. Комисията е допуснала явна грешка в преценката като не е поискала поемане на задължения във връзка с пазара на изстрелващите устройства, с които оперира Arianespace, конкретно с оглед на последствията за конкуренцията, свързани с конфликта на интереси в Arianespace и опасността от обмен на чувствителна информация между Arianespace и ASL.
-

Жалба, подадена на 28 февруари 2018 г. — Caprice Schuhproduktion/Комисия**(Дело T-157/18)**

(2018/C 142/88)

*Език на производството: нидерландски***Страни**

Жалбоподател: Caprice Schuhproduktion GmbH & Co. KG (Примазенс, Германия) (представители: S. De Knop, B. Natens и A. Willems, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за недопустима;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2232 на Комисията от 4 декември 2017 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам, произведени от някои производители износители в Китайската народна република и Виетнам, и за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на подадената жалба жалбоподателят посочва три основания. Тези основания са идентични с изложените по дело Cortina и FLA Europer/Комисия (T-127/18).

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG